

RANDKRANT

Maandblad over de Vlaamse Rand · juni 2015 · jaar 19 · #05

FR · DE · EN

traductions
Übersetzungen
translations

**Nood aan
stadsgewestelijk beleid**

Obesitaschirurg Kristel De Vogelaere

**'Fijn om te zien dat
je werk effect heeft'**

Parcoursmaker Gordelfestival

**In het spoor
van Robert Rimez**

+ AGENDA

Hiphop met Starflam op Couleur Café

'Live is het beste'

Veerle Van Melkebeek uit Overijse werd vorige maand door Bea Vansteelandt aangeduid om *deketing* voort te zetten. Zij start met een school voor hoogbegaafde kinderen.

32
16

AGENDA
JUNI 2015

Uit IN DE RAND

Jong muzikaal talent

De Belgen

Voornodes

Finale

ABONNEMENT
15 € voor wie in de Rand woont, 20 € voor wie buiten de regio woont (9 nrs/jaar). Rekeningnr. IBAN BE 58 0910 2113 1679

‘Hoogbegaafdheid is geen luxeprobleem’

Op een dag vertelt de oudste dochter van Veerle Van Melkebeek dat ze ongelukkig is en niet meer naar school wil. Het moment voor Van Melkebeek om op de barricades te gaan staan. ‘Mijn beide dochters zijn hoogbegaafd. Ik merkte hoe langer hoe meer dat ze niet in ons reguliere onderwijssysteem thuishoren. Kinderen die ’s avonds nadenken over de zin van het leven, vervelen zich ’s anderendaags als ze tekeningen moeten inkleuren. Daarom heb ik Ingenium School opgericht. Vanaf volgend schooljaar kunnen meer- en hoogbegaafde kinderen kleuter- en lager onderwijs volgen in de Panquin-gebouwen in Tervuren.’

TABOE DOORBREKEN

‘Het niveau van het onderwijssysteem in Vlaanderen is gebaseerd op een gemiddeld IQ van de Vlaamse jongere. Voor kinderen die onder dat gemiddelde vallen, zijn er gelukkig verschillende aangepaste onderwijsvormen. Maar leerlingen die boven het IQ zitten, blijven in de kou staan. Ze verwerken de leerstof veel sneller dan hun klasgenoten, waardoor hun talent niet ten volle wordt benut. Dat leidt tot demotivatie, frustratie, schoolmoeheid en depressies.’

Veerle wil de kinderen helpen, maar ook het taboe doorbreken. ‘Hoogbegaafdheid is allesbehalve een luxeprobleem. Hoogbegaafde kinderen hebben de indruk dat de leerstof in de klas eindeloos herhaald wordt. Leerstof die zij meteen snappen. Ze zijn anders en voelen zich ook anders, maar behalen bewust mindere punten en gedragen zich onopvallend om te zijn zoals de rest. Dat kan leiden tot gedrags- en leerproblemen. Ingenium School wil de kinderen ten volle laten ontplooiën. Zo werken ze aan hun zelfbeeld en krijgen ze meer zelfvertrouwen.’

EVENWICHT

Het komt er op neer het evenwicht te vinden tussen lichaam, hart en hoofd. ‘We volgen het traditionele leerplan zodat leerlingen makkelijk kunnen overstappen naar het reguliere onderwijs. Alleen verwerken we alle leerstof dubbel zo snel. De vrijgekomen tijd vullen we in met lessen zoals muziek in het Frans, kunstlessen in het Engels, informatica en filosofie. Omdat hoogbegaafde kinderen ook vaak hoog sensitief zijn, plannen we ook voldoende rustmomenten met onder meer kinderyoga. Om de rust in de klas te bewaren, zullen die uit maximaal 15 leerlingen bestaan.’

Elke leerling wordt individueel opgevolgd. Intussen heeft Van Melkebeek een team van leerkrachten rond zich verzameld. ‘De spontane sollicitaties waren enorm, maar elke leerkracht die hier straks lesgeeft, moet out-of-the-box kunnen denken. Bovendien moeten ze vertrouwd zijn met hoogbegaafde kinderen. Zij worden bijgestaan door een expert in hoogbegaafdheid, die dient als klankbord voor alle leerkrachten.’

Deze onderwijsvorm bestaat al in het buitenland, maar is voor België voorlopig te revolutionair. ‘Onze school wordt niet gesubsidieerd, dus starten we als privéschool. Een jaar les volgekost 15.000 euro. Te duur voor vele ouders, daarom zoek ik toenadering tot de bedrijfsweld. Misschien kunnen zij leerlingen sponsoren? Zij hebben er ook baat bij, want misschien wordt één van onze leerlingen wel hun volgende topmanager of topwetenschapper. In de toekomst zal onze Belgische economie het vooral moeten hebben van die hoogopgeleide mensen. Hoogbegaafde kinderen bezitten dat potentieel.’

TEKST Jens De Smet • FOTO Filip Claessens

24
28

22
23

INHOUD

04

23

26

- 06 VAN **ASSETOT ZAVENTEM**
- 09 MIJNGEDACHT
- 16 **BOUW**WERK
- 22 INTERVIEW
- 24 OPSTAP
- 25 KWESTIE VAN **SMAAK**
- 30 **OOG**VOORDERAND
- 32 GEMENGDE **GEVOELENS**

‘Nood aan stadsgewestelijk beleid’

‘De kernstad en zijn randgebied zijn per definitie steeds functioneel met elkaar verbonden. Een integraal beleid om de uitdagingen, waarmee de hele regio wordt geconfronteerd, aan te pakken is nodig. In ons Belgisch staatsmodel ontbreekt dergelijke stadsgewestelijke benadering echter nagenoeg.’

DE

‘Zo veel mogelijk mensenlevens redden’

‘Om het eenvoudig te zeggen: we hebben een manier gevonden om kankercellen die uitzaaien naar andere organen, de zin om te reizen te ontnemen.’ Pierre Sonveaux uit Sterrebeek slaagt er voor het eerst in om kankeruitzaaiingen te blokkeren. Hierdoor zouden kankers makkelijker behandeld kunnen worden.

EN

‘Wandelen wordt nooit saai’

Robert Rimez uit Sint-Pieters-Leeuw is een gepassioneerde man. Met maar liefst 2.000 wandelkilometers per jaar op de teller kent hij de streek als zijn broekzak. Iets wat van pas komt wanneer hij wandelparcoursen uittekent voor de Wandelclub Sint-Pieters-Leeuw en het Gordelfestival.

EN

‘Nood aan stadsgewestelijk beleid’

‘De kernstad en zijn randgebied zijn per definitie steeds functioneel met elkaar verbonden. Een integraal beleid om de uitdagingen, waarmee de hele regio wordt geconfronteerd, aan te pakken is nodig.’

TEKST Luc Vanheerentals • FOTO Filip Claessens

In ons Belgisch staatsmodel ontbreekt dergelijke stadsgewestelijke benadering echter nagenoeg volledig. Niet alleen in het Brussels, ook in andere stadsgewesten. Ik betreur dat ten zeerste’, zegt Eric Corijn, emeritus hoogleraar sociale en culturele geografie aan het Department of Geography van de Vrije Universiteit Brussel (VUB), tevens cultuurfilosoof en auteur van de boeken *Brussel!* (2009) en *Waarheen met Brussel?* (2013).

BEVOLKINGSTOENAME

Waarom ontbreekt een stadsgewestelijk beleid? Corijn verwijst naar de anti-stedelijke opstelling van de elites in ons land. ‘Kenmerkend voor België is dat de begoede klasse het suburbane leven verkiest boven dat van de stad en dus liever in de randgemeenten woont. Niet alleen in Brussel, ook in Antwerpen, Gent, Luik. Ter-

wijl randgemeenten volop mee profiteren van faciliteiten uit de kernstad wil men er niet mee in overleg treden over bijvoorbeeld een betere spreiding van die voorzieningen naar het eigen grondgebied. In het Brussels wordt dat fenomeen nog versterkt door de communautaire kwestie, waardoor het Vlaams Gewest Brussel met zijn meertalige bevolking als een probleemgebied aanziet.’

Het idee van de Groene Gordel, waarmee Vlaanderen een Brusselse stadsuitbreiding wil tegenhouden en in de Rand een residentieel, suburbaan gebied behouden, is volgens Corijn hoe langer hoe moeilijker houdbaar. Hij wijst hierbij vooreerst op het toenemend aantal Brusselaars dat naar de Rand verhuist. ‘Sinds een 15-tal jaar groeit de Brusselse bevolking terug aan. Er wonen momenteel 1,15 miljoen mensen; tegen 2020 wordt een aangroei tot 1,23 miljoen verwacht. De sterke bevolkingsaangroei waarmee vooral Vilvoorde geconfronteerd wordt, is in deze stad voor 2/3e afkomstig uit Brussel.’

TWERKSTELLING EN VEEL MEER

Een tweede urgente reden die een stadsgewestelijk beleid voor Brussel en zijn omgeving noodzakelijk maakt, houdt verband met de evolutie van de arbeidsmarkt. ‘Tot de jaren 70 was Brussel de belangrijkste industriële stad van ons land met tot 180.000 industriële jobs. 91% van de tewerkstelling in Brussel situeert

zich vandaag echter in de diensten- en zorgsector. Ook ten noorden en zuiden van de hoofdstad zijn industriële bedrijven verdwenen. Het zijn echter niet de werklozen die voordien in de industrie aan de slag waren die nu in de nieuwe sectoren werken. 380.000 van de 715.000 jobs in Brussel worden momenteel trouwens ingenomen door mensen die van buiten het gewest komen. Omwille van de hoge werkloosheidscijfers is het absoluut noodzakelijk dat er meer Brusselse werklozen tewerkgesteld kunnen worden buiten de hoofdstad. Er zijn aanzetten hiertoe, maar het kan veel beter.’

In pleidooien voor meer intergewestelijke beleidssamenwerking wordt voorts vooral verwezen naar thema’s zoals mobiliteit, ruimtelijke ordening, Brussels Airport. Volgens Corijn gaat het om veel meer. ‘Er is bijvoorbeeld het probleem van de waterhuishouding. Het gebied in Ruisbroek, waar de Zenne het Brussels Gewest binnenstroomt, was vroeger een overstromingsgebied dat sindsdien op een foute manier bebouwd werd. Met het oog op een duurzame ontwikkeling zou dat probleem samen aangepakt moeten worden. Of nog: de voedselvoorziening. Om niet langer groenten en fruit te moeten invoeren uit verre landen zou er een voedselplan opgesteld moeten worden voor het hele grootstedelijke gebied waarbij de boeren van het Pajottenland mee voor de bevoorrading kunnen zorgen. Een dergelijk plan alleen voor het Brussels Gewest opstellen heeft geen enkele zin, want het beschikt nauwelijks over landbouwgrond.’

ONTWIKKELINGSPROGRAMMA NOORDRAND

Het feitelijke Brusselse stadsgewest komt volgens Corijn grosso modo overeen met de oude provincie Brabant, al zijn er uitlopers daarbuiten. ‘In de kern heb je vooreerst het verstedelijkte gebied dat in werkelijkheid groter is dan het Brussels Gewest, want bijvoorbeeld Kraainem is in niets te onderscheiden van Woluwe. Brussel ontwikkelde zich eerst binnen de 14e eeuwse vijfhoek. Met de industriële revolutie ontstond de eerste stadsuitbreiding. In de 20e eeuw volgde een tweede gordel, maar nu is

DE ,ES FEHLT EINE STADTREGIONALE POLITIK‘

‘Die Kernstadt und ihr Randgebiet sind naturgemäß stets funktional miteinander verbunden. Es ist eine integrale Politik erforderlich, um die Herausforderungen, mit denen das gesamte Gebiet konfrontiert wird, in Angriff zu nehmen. In unserem belgischen Staatsmodell fehlt ein solcher stadtregionaler Ansatz jedoch nahezu vollständig. Ich bedauere dies außerordentlich’, sagt Eric Corijn, Professor Emeritus für Sozial- und Kulturgeographie am Department of Geography der Vrije Universiteit Brussel (VUB). Warum

fehlt eine stadtregionale Politik? ‘Durch die anti-städtische Einstellung der Eliten in unserem Lande und durch die Entwicklung des Arbeitsmarktes.’ In Plädoyers für mehr interregionale politische Zusammenarbeit wird ferner vor allem auf Themen wie Mobilität, Raumordnung, Brussels Airport verwiesen. Corijn zufolge geht es um viel mehr. ‘Wasserwirtschaft und Lebensmittelversorgung beispielsweise.’ Zum Schluss plädiert Corijn dafür, dass Flandern Vilvoorde zusätzliche Unterstützung bietet.

rond dit gebied een derde gordel aan het ontstaan die tot in de Vlaamse Rand reikt. Rond dit verstedelijkt gebied heb je de zogenaamde *banlieus*, dichtbevolkte woongebieden, 60 tot 65 gemeenten groot. Vervolgens heb je een *forenzenwoonzone*, een grootstedelijk gebied waarvan de bewoners regelmatig naar het stedelijk gebied gaan om te winkelen, een culturele activiteit bij te wonen, enzovoort. Daar zit het Pajottenland bij, de Leuvense regio, Louvain-la-Neuve.'

Het *Territoriaal Ontwikkelingsprogramma Noordrand* is een eerste vorm van samenwerking inzake ruimtelijk beleid. De Vlaamse en Brusselse administraties bevoegd voor Mobiliteit en Openbare Werken, Leefmilieu, Economie en Wonen trachten, samen met de provincie Vlaams-Brabant, een ruimtelijk ontwikkelingsplan uit te werken voor het gebied tussen Van Praet, Heizel, Vilvoorde, de luchthaven, Nossegem, Marcel Thiry, Diamant en Josaphat en dat zich dus deels in Brussel en deels in het Vlaams Gewest situeert. Op de laatste workshop van 24 maart kwamen de kabinetschef van Vlaams minister Joke Schauvliege (CD&V), Brussels minister-president Rudi Vervoort (PS), Brussels schep van Stedenbouw Geoffroy Coomans de Brachène (MR) en de burgemeester van Vilvoorde, Hans Bonte (SPA), aan het woord. Ook Corijn is hierbij betrokken.

Vooraf door de bevolkingstoename en de tewerkstelling is een stadsgewestelijk beleid nodig.

'Een van de problemen die we willen oplossen, is de leegstand van kantoorgebouwen, die in Vlaams-Brabant tot 1/3e oploopt. Deze leegstand is onder andere een gevolg van de fileproblemen, want ze zijn enkel bereikbaar met de auto. Deze kantoren kunnen worden omgebouwd tot woningen. Daarnaast zijn er nog oude industriële panden en brownfields (ver-

vuilde terreinen) die opgekuist moeten worden zodat ze plaats kunnen bieden aan meer kleinschalige bedrijven. Een belangrijk aandachtspunt is vanzelfsprekend ook de mobiliteit. Zo zou de MIVB-tramlijn die vandaag aan de NATO stopt, moeten worden doorgetrokken tot aan de luchthaven, een rechtstreekse tramlijn aangelegd worden tussen Brussel-centrum en Vilvoorde en het kanaal meer gebruiken voor mobiliteitsdoeleinden. Ook de luchthaven is een thema. Ze moet groeien om leefbaar te blijven, maar tegelijk moet de geluidsoverlast voor de omgeving verminderen. Voor al die problemen bestaan er oplossingen, maar ze vergen wel meer samenwerking.'

KEERPUNT

Het blijft afwachten wat politici uiteindelijk zullen aanvangen met de voorstellen die uit dit overleg zullen voortvloeien. Corijn is alvast enthousiast. 'We schrijven hier geschiedenis. Voor het eerst wordt er aan Vlaamse kant niet

aan ruimtelijke planning gedaan met een witte vlek in het midden. Voor het eerst kijkt Brussel ook naar de buitenkant van zijn grondgebied.'

Corijn pleit er tot slot voor dat Vlaanderen Vilvoorde extra ondersteuning biedt. Het is de stad die momenteel het sterkst de verstedelijking vanuit Brussel ondergaat. 'Vilvoorde is de facto de 20e gemeente van het Brussels Gewest aan het worden. De meeste inwijkelingen komen uit Molenbeek en multiculturaliseren de stad, maken ze tweetaliger. Vilvoorde komt niet in aanmerking voor een erkenning als centrumstad omdat het geen kernstad is die samen met haar omgeving minstens 80.000 inwoners telt. Deze stad maakt echter een zodanig snelle transitie door dat het absoluut nodig is dat het Vlaams Gewest haar beter ondersteunt, niet alleen om de radicalisering tegen te gaan, maar ook onder meer om de ruimtelijke ordening in goede banen te leiden. Misschien moet de steun aan centrumsteden ook voor de Noordrand gelden?'

'Voor het eerst wordt er aan Vlaamse kant niet aan ruimtelijke planning gedaan met een witte vlek in het midden. Voor het eerst kijkt Brussel ook naar de buitenkant van zijn grondgebied.'

Waar moet ik mijn auto kwijt?

VLAAMSE RAND Een deel van de parking onder het geplande voetbalstadion op Parking C in Grimbergen zal permanent gebruikt worden als parking voor pendelaars. 'We willen minstens 3.000 plaatsen voorbehouden als transitparking', zegt Brussels Minister van Mobiliteit Pascal Smet (SPA). 'Dan heb je natuurlijk openbaar vervoer nodig. De metro ligt op 1 kilometer van Parking C en dat is te ver. We moeten die dus doortrekken. Om dit concreet uit te werken zitten we binnenkort samen met Vlaanderen.' Het Brussels Gewest wil op termijn 10.000 parkeerplaatsen aan de rand van Brussel creëren, onder meer in Lennik, Kraainem en op de grens met Sint-Pieters-Leeuw. De randparkings die er nu zijn, staan vaak overvol. MR, oppositiepartij in Brussel, reageert sceptisch op het parkeerplan. Volgens de MR sleept het plan al jaren aan en wijst niets erop dat het dit keer wel vooruit zal gaan. • TP

Fietsen tegen borstkanker

MERCHTEM Op 4 dagen 320 km fietsen voor het goede doel. Dat is de uitdaging die Griet Vermoesen en Nadine Spillebeen uit Merchtem aangaan van 25 tot en met 28 juni. De twee dames nemen deel aan de Ladies Only Classic van Think Pink, de nationale borstkankercampagne. 'Ieder van ons kent wel iemand die strijdt tegen de ziekte', vertelt Griet Vermoesen. 'Voor mij is dit een manier om mijn deel bij te dragen en ik hou ook wel van een sportieve uitdaging. Via allerlei acties zamelen we per duo minstens 1.500 euro in. In totaal fietsen 100 vrouwen in duo mee. Het is geen wedstrijd. We rijden dus niet in peloton, maar in duo's, elk op zijn tempo. Ik heb me alvast aangesloten bij de wielervereniging waar Nadine ook fietst. Kwestie van goed voorbereid te zijn.' • TP

Wegwijs in cursussen Nederlands

VLAAMS-BRABANT Het Huis van het Nederlands Vlaams-Brabant bestaat dit jaar 10 jaar. 'Onze missie is nog steeds om anderstaligen wegwijs te maken in het aanbod van cursussen Nederlands. Samen met onze partners hebben we het voorbije decennium hard gewerkt om het aanbod beter op mekaar af te stemmen en ook beter af te stemmen op de enorme vraag die er is', vertelt Manu Louage, coördinator van het Huis van het Nederlands Vlaams-Brabant. 'In onze provincie leren jaarlijks ongeveer 14.000 mensen Nederlands. Twee derde van hen volgt les in Halle-Vilvoorde. We zijn gestart met vijf permanenties in vijf steden en gemeenten, nu zijn dat er vijftien. In 2005 bereikten we 994 kandidaat-cursisten, tien jaar later zijn er dat 9.000. Bijna 70% van de mensen die we helpen, komen uit Halle-Vilvoorde. We hebben altijd gestreefd naar een laagdrempelige en toegankelijke dienstverlening en daarin zijn we geslaagd.' • TP

© DL

Zomer vol festivals

VLAAMSE RAND Deze zomer kan je in de Vlaamse Rand je muzikale dorst laven aan een heel aantal kleine en minder kleine festivals. Zo is er op zaterdag 15 augustus de dertiende editie van Volkin'ro in Sint-Genesius-Rode. In gemeenschapscentrum de Boesdaalhoeve krijg je een gevarieerd muzikaal programma met jonge beloftes en gevestigde waarden, onder wie Meuris en Jaimi Faulkner. Volkin'ro heeft ook een aardige reputatie opgebouwd wat betreft kinder- en randanimatie en overheerlijke artisanale streekproducten. Het Rodense muziekfestival maakt opnieuw deel uit van het

Gordelfestival, dat je ook dit jaar tijdens de zomermaanden een hele resem toffe activiteiten aanbiedt. 'De hele zomer kan je al het moois in onze Groene Gordel ontdekken', zegt Reindert De Schrijver, coördinator van het Gordelfestival. 'We laten je kennismaken met het gastvrije, veelzijdige en Vlaamse karakter van de regio. Topdag is zondag 6 september. Dan kan je gaan fietsen en wandelen en valt er heel wat te beleven in de trefpunten van Hofstade en Huizingen. Dit jaar is Londerzeel de focusgemeente.' • TD

 www.volkinro.be, www.gordelfestival.be

Sinds er een snelheidsbeperking van 90 km/u geldt in de bocht van **Machelen** op de grote ring rond Brussel gebeuren er beduidend minder ongevallen. • De integratiedienst van **Asse** is op zoek naar extra inburgeringscoaches om samen met anderstaligen Nederlands te oefenen. • Silva Polfliet van de politiezone **Asse-Merchtem-Opwijk-Wemmel** (AMOW) mag zich sinds kort *netflik* noemen, een politie-inspecteur die via een facebookpagina vragen beantwoordt van jongeren die het slachtoffer zijn van pesten via het internet. • In **Asse** geldt er voortaan éénrichtingsverkeer voor zware vrachtwagens in Huinegem, een belangrijke verbindingstraat richting centrum. • De luchthaven van **Zaventem** veroorzaakt meer hinder voor de omwonenden dan vergelijkbare luchthavens, zo blijkt uit een studie die het Brussels Gewest liet uitvoeren. • De komende maanden wordt het domein rond de watermolen van Sint-Getrudis-Pede heraangelegd. • In **Vilvoorde** en **Machelen** dreigt afvalintercommunale Incovo met GAS-boetes voor wie zijn vuilzakken op verkeerde momenten buitenzet. • De politierechtbank van **Vilvoorde** verhuist van de Bolwerkstraat naar een gebouw aan de Luchthavenlaan. • In **Vilvoorde** heeft speeltoestel Pipeloentje, waar je speelgoed kan huren, de deuren geopend. • Door de groei van de buitenlandse vraag naar Belgische lambiekbieren breidt Brouwerij Lindemans in **Vlezenbeek** fors uit. De capaciteit verdubbelt en het aantal werknemers stijgt van 18 naar 33. • De gerechtelijke politie in **Asse** krijgt tegen 2017 een eigen labo voor sporenonderzoek. In afwachting zal het parket van Halle-Vilvoorde een beroep kunnen doen op de labo's van Brussel, Leuven en Dendermonde. • In **Vilvoorde** is de 362-lange muurschildering van kunstenaar Sander Heremans aan de Bavaylei officieel ingewandeld. • Inwoners en verenigingen van **Sint-Pieters-Leeuw** kunnen binnenkort hun waardevol archief en erfgoed in bewaring geven bij de gemeente. • De hogesnelheidsfietsroute tussen Leuven en Brussel is, samen met de fietssnelweg langs het kanaal en de Zenne tussen Mechelen en Halle, met 500 tot 700 fietsers per werk-

Tijdelijke winkels

ASSE In Asse is het project *pASSEpop* van start gegaan. Nog tot eind juli kan je er shoppen in tijdelijke winkeltjes die ingericht zijn in leegstaande panden in het centrum. 'Zo'n *pop-up stores* hebben heel wat voordelen', zegt schepen van Lokale Economie Rita De Vos (Open VLD). 'De huurders betalen maar een derde of de helft van de normale huurprijs en krijgen de kans om iets uit te proberen. Voor de eigenaars is

het een kans om hun panden opnieuw in de kijker te zetten.' In een pand in de Nieuwstraat zijn twee jonge vrouwen uit Asse gestart met een tijdelijk winkeltje met vintage designmeubelen. Er is ook een pop-up winkel met handgemaakte en eerlijk geproduceerde kinderledig en accessoires en een tweedehandswinkel. De komende weken openen nog een aantal andere tijdelijke winkeltjes de deuren. • TD

© DL

dag het drukst bereiden fietspad in de Rand. • In een grootwarenhuis in **Humbeek** werd een kreeft van bijna 6 kg afgeleverd. Deze Canadese kolos komt echter niet op een bord terecht, maar verhuist naar Sea Life. • Het aantal verkeersdoden in Vlaams-Brabant is in twintig jaar tijd gehalveerd van 125 in 1995 naar 65 in 2013. • De Plantentuin in **Meise** krijgt van de Vlaamse overheid 100 miljoen euro voor een grote renovatie die twaalf jaar zal duren. • De auditeur bij de Raad van State heeft een negatief advies uitgebracht over het Neo-winkelcomplex op de Heizel. • De lokale politie van **Sint-Pieters-Leeuw** werkt sinds kort met een *afstandskloket*. In het wijkcommissariaat in Zuun kan je via een televisiescherm aangifte van een misdrijf doen bij een inspecteur die zich op dat moment in het hoofdcommissariaat bevindt. • De gemeenteraad van **Linkebeek** stelt Damien Thiéry (MR) opnieuw voor als burgemeester. Naar eigen zeggen is hij de enige mogelijke kandidaat. Thiéry werd niet benoemd omdat hij de taalwetten heeft overtreden. • In **Vilvoorde** werd vorige maand het nieuwe Boekenmagazine gelanceerd. • Koerierdienst DHL investeert 114 miljoen euro in de bouw van een nieuwe, ultra-moderne *hub* op Brussels Airport met een nieuw sorteercentrum en een kantorencomplex, goed voor 200 nieuwe banen tegen 2020. • Aan de Rooseveltlaan in **Vilvoorde** is de symbolische eerste steen gelegd voor de uitbreiding van basisschool De Knipoog en secundaire school Virgo Plus met 50 extra leslokalen en 2 sporthallen. Kostprijs: 17 miljoen euro. • In een rapport breken drie verkeersexperts de cijfers over de mobiliteit rond het megashoppingscenter Uplace in **Machelen** tot op de grond af. • Dertien verenigingen uit **Brussegem** zijn niet te spreken over het voorstel om de kerk te ontwijden en de pastorie te verkopen. • In **Sint-Genesius-Rode** start kleuterschool De Hoek, op vraag van de ouders, met een lagere school. • **Beersel**, dat samen met Halle en **Sint-Pieters-Leeuw** in het strijdperk trad voor de titel *meest zwerfvuilvrij gemeente* wint de Zwerfvuilactie 2015. • De historische tram 9104, die de blikvanger wordt van de nieuwe stelplaats in **Grimbergen**, wordt momenteel gerestaureerd in de Don-Boscosschool in Haacht. • JH

Opnieuw uitzondering voor facilititeitengemeenten?

FACILITEITENGEMEENTEN Vanaf 2019 zullen er geen aparte OCMW-besturen en OCMW-raden met een eigen structuur meer bestaan. De Vlaamse Regering wil ze integreren in de gemeenten voor een efficiëntere en vlottere dienstverlening. Het zal dan aan de gemeenteraad zijn om het sociale lokale beleid vorm te geven. De gemeenten staan achter het principe van vereenvoudiging, maar hebben bedenkingen. De OCMW's vragen zich af of de gemeenten het sociale beleid wel als hun *core business* zullen beschouwen, en dat efficiëntiewinsten niet ten koste zullen gaan van de sociale hulpverlening.

De facilititeitengemeenten komen met die voorgestelde wijziging - alweer - in een uitzonderingssituatie terecht. De Pacificatiewet van 1988 voerde voor hen enkele aparte bepalingen in. Zo worden de OCMW-raden in deze gemeenten rechtstreeks verkozen in tegenstelling tot in de andere gemeenten. Als de Vlaamse Regering wil dat de OCMW's in de facilititeitengemeenten ook geïntegreerd worden in de gemeentestructuur dan moet de Pacificatiewet aangepast worden. Een bijzon-

der moeilijke opdracht, want daarvoor is er een tweederdemeerderheid nodig in het federale parlement. 'Niet realistisch', zegt Jan Van der Vloet, woordvoerder van Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Liesbeth Homans (N-VA). 'Dus zijn er andere oplossingen nodig.' Wat die zijn, weet voorlopig niemand. De OCMW's en gemeentebesturen van de zes facilititeitengemeenten in de Rand hadden hierover overleg. 'We willen niet achterblijven en opnieuw de uitzondering zijn, maar duidelijkheid over waar we naartoe moeten zonder dat we stiefmoederlijk behandeld worden, zeker op financieel vlak', vertelt Armand Hermans, OCMW-voorzitter van Wemmel. Myriam Sents, OCMW-voorzitter van Drogenbos heeft nog andere bedenkingen. 'Ik vrees dat het sociale karakter van het OCMW verloren zal gaan. Gemeentelijke zaken zullen voorrang krijgen op OCMW-zaken.' De bezorgde OCMW-besturen hadden intussen een gesprek met Vlaams minister Homans. 'Nu is het aan haar om binnen de grenzen van de Pacificatiewet een oplossing te zoeken. Wij willen daaraan meehelpen, al wordt dat geen gemakkelijke oefening', aldus Hermans. • BC

Blinkende basiliek

HALLE De restauratie van de basiliek in Halle is afgerond. Het werk nam maar liefst 21 jaar in beslag. 'Dat lijkt lang, maar het was een gigantische klus', zegt architect Karel Breda. 'In 1998 startte de restauratie die in tien fases verliep. Alles is heel vlot gegaan. We zijn ook onder de geraamde kostprijs gebleven, wat zeer uitzonderlijk is bij zo'n restauratie.' De volledige restauratie kostte uiteindelijk 12,1 miljoen euro, de raming bedroeg 12,8 miljoen euro. De voorbije twee jaar werd de binnenkant van de basiliek aangepakt. 'Het was een titanenwerk om al het schrijnwerk perfect te kunnen reinigen en restaureren, maar het resultaat mag gezien worden.' 'De basiliek is vanaf het weekend van 30 mei elke dag weer open', laat burgemeester Dirk Pieters (CD&V) weten. 'Tijdens het openingsweekend op 30 en 31 mei is er om het uur een gegidste rondleiding. Zo kan iedereen ontdekken hoe prachtig onze basiliek er opnieuw uitziet.' • TO

Een wereld vol Dilbeekse figuren

DILBEEK Frans Van Campenhout uit Dilbeek heeft zijn derde boek uit over boeiende figuren uit zijn gemeente. 'Dit keer komen drie politici aan bod die hun stempel hebben gedrukt op de gemeente: Stefaan Platteau, Achiel Diegenant en Jef Valckeniers. Verder ook twee kunstschilders met internationale faam: Jean Brusselmans en Edgard Bijttebier. Er is ook een portret van Victor Vlogaert, een dorpsfiguur die heel actief was in het verenigingsleven, en van Luc Indesteege, een geleerde die doceerde in Italië en veel gepubliceerd heeft over Erasmus. En tot slot Leo Van Hoorick, een ondernemer die het tijdschrift *Bouwkroniek* lanceerde. Wat al deze acht figuren gemeen hebben, is dat ze lang in Dilbeek hebben gewoond en interessante figuren zijn.' • TD

i Dilbeekse Figuren 3 kost 10 euro en is te verkrijgen bij Frans Van Campenhout. Bestellen kan via e-mail naar fvancampenhout@skynet.be

Dirk Volckaerts was negen jaar hoofdredacteur van het weekblad *Brussel Deze Week*. Momenteel werkt hij voor de Europese Commissie. Voor *RandKrant* schrijft hij afwisselend met Joris Hintjens, Fatima Ualgasi en Tom Serkeyn de column *mijngedacht*.

Mis de bus niet

Toeristische weekenduitstapjes naar de Rand zijn altijd een avontuur, zeker als je het openbaar vervoer neemt. Ganse treinroutes vallen weg, wegens in het weekend niet bediend. De weinige trams en bussen van de Brusselse vervoersmaatschappij die over de gewestgrens gaan, stoppen altijd in de plaatsen waar je net niet naartoe wilt. Blijft: de bussen van De Lijn.

Een bus van De Lijn nemen, vergt veel voorbereiding. Zo kunnen we de geïnteresseerde reiziger aanraden van zich héél goed op voorhand (lieft een paar uur) naar de bushalte te begeven, met voldoende proviand, warme kledij, genoeg kleingeld, een kompas en een stafkaart (een goede app voor op de smartphone mag ook). Voor de reizigers met weinig ervaring: de bussen van De Lijn zijn allemaal wit van kleur. Het allerergste wat tijdens het weekend kan gebeuren, is dat je je bus van De Lijn mist. Dat is niet om mee te lachen. Legio zijn de sagen en legenden in de streek, van ongelukkige reizigers die hun bus misten, van ontbering omkwamen en nu nog elke valavond rondspoken rond bushaltes, en als schimmen rondwandelen op het spookachtige geluid van nooit ontvangen sms-tickets. Mis de bus dus niet!

Als je eenmaal op de bus zit, begint de tweede uitdaging: weten wanneer je er weer af moet. Ook dat is een wetenschap op zich. Wegomleggingen, lastige reizigers, extreme klimatologische omstandigheden, wielertoeristen, pensenkermismissen, agrarische omstandigheden, rondzendbrieven, grensgeschillen, noem maar op: voor ongeofende reizigers is het haast onmogelijk om zomaar te voorspellen wanneer, langs waar, ja zelfs of ze hun eindbestemming überhaupt bereiken. Om het extra spannend te maken, houdt De Lijn de ritinfo in haar bussen meestal beperkt tot het absolute minimum: namelijk niets. Géén haltenamen, geen info-schermpjes. Dat is voor slappelingen. De Echte Reiziger volgt de route op zijn stafkaart, bestudeert de stand der hemelichamen, zoekt ijkpunten in het landschap om via driehoeksmeting zijn exacte positie te bepalen, om dan op het precieze moment de Knop der Halteaanvraag in te drukken.

lets Minder Echte Reizigers vragen het gewoon aan de chauffeur. De Lijn-chauffeurs zijn ronduit unieke dienstverleners. Je weet niet waar je moet afstappen? Vraag het de chauffeur. Hij of zij zal niet alleen precies dààr stoppen waar je moet zijn, hij/zij zal je helpen uitstappen en oversteken, de dichtstbijzijnde horecazaken aanwijzen, het plaatselijke weerbericht reciteren en de promoties in de Aldi opsommen. Men zou alle chauffeurs van De Lijn een medaille voor gedienstigheid moeten geven, echt waar. Het is een helse klus, die te weinig gewaardeerd wordt.

En neen, ik overdrijf niét. Ik heb het een aantal weken geleden in levenden lijve mogen ondervinden. Omdat schimmelcultuur ook cultuur is, hadden we besloten dat onze culturele uitstap van dat weekend ons naar Alseberg zou leiden, meer bepaald naar het Bezoekerscentrum De Lambiek. Een prachtig centrum, hedendaags concept, interactieve tentoonstelling, didactische uiteenzetting van het brouwproces, leuk filmpje, fantastische degustatiemogelijkheden, winkel met unieke lambiek-, geuze- en krikkeuze. Het is zo fantastisch, dat de initiatiefnemers (de gemeente Beersel, de Hoge Raad voor Ambachtelijke Lambiekbieren, Toerisme Pajottenland en Zennevallei, de provincie Vlaams-Brabant en Toerisme Vlaanderen) wijselijk besloten hebben dit pareltje goed te verstoppen in een anoniem gebouw op een onopvallende plaats, zodat zo weinig mogelijk bezoekers deze sacrale ruimte van de lambiekcultuur zouden komen onteren.

Maar dat was buiten de buschauffeur van De Lijn gerekend! Van zodra hij het doel van onze reis vernam, kon niets hem nog tegenhouden, en handig gebruik makend van een opdoemende wegversperring, maakte hij met zijn bus een ommetje tot recht voor het Chinese restaurant, dat blijkbaar als dekmantel dient voor het Bezoekerscentrum De Lambiek. Dankzij de aanwijzingen van de chauffeur vonden we het centrum inderdaad achteraan de parking van de Chinees, en beleefden wij er een fantastische namiddag. Waarna wij helaas onze bus terug misten, en gedoemd waren een heel weekend rond te spoken in de Beerselse beemden.

TEKST Dirk Volckaerts • FOTO Filip Claessens

Chirurg Kristel De Vogelaere

‘Fijn om te zien dat je werk effect heeft’

Van kleins af wilde Kristel De Vogelaere mensen helpen. Ze studeerde geneeskunde en het werd snel duidelijk dat chirurgie haar richting was. Vandaag is ze gespecialiseerd in obesitaschirurgie.

TEKST Ines Minten • FOTO Filip Claessens

Als kind was ik gepakt door tv-beelden van ondervoede Afrikaanse kinderen. Ik zag hun dikke buikjes en de vliegen rond hun ogen en ik wist dat ik later mensen wilde helpen. Nog altijd met dezelfde gedachte begon ze geneeskunde te studeren. ‘Ik herinner me de eerste dag van mijn allereerste stage nog goed. Ik ging aan de slag op de afdeling chirurgie. Het was druk en ze hadden opeens dringend extra assistentie nodig tijdens een ingreep. Ik was nog nooit in het operatiekwartier geweest, moest zelfs de weg nog vragen. Zodra ik er aankwam, voelde ik de adrenaline. Ik werd op slag verliefd op chirurgie. De man die ik had geopereerd, werd nadien beter. Super

vond ik dat. Later begreep ik dat het een routine-ingreep was, maar op dat moment voelde het alsof ik een mirakel had verricht. Ik heb nooit nog getwijfeld over mijn specialisatie.’

ZIEKTE VAN DE 21E EEUW

De Vogelaere legde zich toe op abdominale chirurgie. ‘Dat wil zeggen dat je alle ingrepen in de buik onder controle hebt. Stilaan ben ik geëvolueerd in de richting van de obesitaschirurgie. Ik voer verscheidene types vermageringsingrepen uit. Obesitas wordt wel eens de ziekte van de 21e eeuw genoemd. Ik merk inderdaad dat het probleem de laatste jaren toeneemt. In België opereren we jaarlijks 10.000 tot 12.000 patiënten. Niet niks, als je weet dat een vermageringsoperatie nooit de eerste keuze is. Pas als dieet, beweging en verandering van levensstijl geen soelaas brengen, wordt opereren een optie.’

Personen die in aanmerking komen voor een vermageringsingreep lijden aan morbide obesitas, een extreme vorm van zwaarlijvigheid. Ze hebben een Body Mass Index of BMI (gewicht gedeeld door het kwadraat van de lengte) van meer dan 40, terwijl een normale BMI de 25 niet zou mogen overschrijden. ‘Een maagverkleining draait om veel meer dan gewicht verliezen. We krijgen vaak erg zieke patiënten over de vloer. Naast hun obesitas kampen ze meestal ook met suikerziekte, pijnlijke gewrichten, hoge bloeddruk of hoge cholesterolwaarden die ertoe kunnen leiden dat de bloedvaten dichtslibben.’

EEN HEEL NIEUW MENS

‘Jammer genoeg worden obese mensen dikwijls met de vinger gewezen.’ Dat zou ze graag anders zien. ‘We zouden er veel meer over moeten praten, want we weten waar we naartoe gaan. 40 tot 50% van de Belgische volwassenen is zwaarlijvig, 20% is obees. Ook onze kinderen worden almaar dikker. Dat vind ik bijzonder verontrustend. In de automaten op school zouden appelen, wortelen en water moeten zitten in plaats van snoep en frisdrank. Sport zou meer gestimuleerd moeten worden, terwijl scholen de zwemlessen nu juist afschaffen. Preventie is ontzettend belangrijk, maar voor sommige

mensen komt die te laat. Als zij – vaak na een half leven van mislukte diëten – bij een chirurg terechtkomen en een ingreep ondergaan, zie je ze vaak openbloeien. Het is fijn voor een arts om te zien dat je werk effect heeft. Je patiënten veranderen in gezonde, gelukkige mensen met een normaal lichaamsgewicht. Je verbetert hun levenskwaliteit en verlengt hun levensduur. Personen met obesitas worden gemiddeld tien jaar minder oud.’

Obesitaschirurgen krijgen dankbare patiënten voor zich. ‘Sommige patiënten zijn sociaal volledig geïsoleerd en kunnen fysiek geen kant meer op. Ze kunnen geen trappen meer doen, komen hun huis nauwelijks uit, ze kunnen hun veters niet meer strikken, hun werk niet meer uitvoeren. Na hun operatie vallen ze stilaan terug op een normaal gewicht, ze kunnen weer bewegen, sommigen vinden opnieuw werk of raken van een depressie verlost en zien hun toekomst weer hoopvol tegemoet.’ Het ergste wat een chirurg kan doen, is een patiënt opereren en hem dan loslaten, vindt De Vogelaere. ‘Ik volg mijn patiënten op, tot jaren nadien. De operatie is geen eindpunt, maar een beginpunt. Een blijvend resultaat is een proces voor het leven. De patiënten moeten hun eetgewoonten aanpassen en meer bewegen. Hun hele leven verandert en ze krijgen een totaal ander lichaam. Sommige mensen hebben het daar moeilijk mee. Daarom zijn opvolging en de richtlijnen die we geven zo belangrijk.’

LEKKER ETEN NA EEN MAAGVERKLEINING

Tijdens opvolgconsultaties kreeg De Vogelaere veel vragen over voeding. Mensen die een maagverkleining hebben ondergaan, kunnen nog maar kleine hoeveelheden eten en verdragen bepaalde voedingsmiddelen minder goed. Aangezien de chirurg zelf graag kookt, besloot ze op een dag om een brochure met enkele aangepaste recepten in elkaar te steken. Het project liep lichtjes uit de hand: ze klokte af op een mooi geïllustreerd kookboek van 144 pagina's: *Lekker eten na een maagverkleining*. De eerste 1.000 exemplaren waren op vier dagen verkocht, momenteel liggen zowel de vierde Nederlandstalige als de eerste Engelstalige

LANDELIJK EN RUSTIG KOBEGEM

Kristel De Vogelaere werkt in het UZ Brussel, maar ontvangt ook patiënten in haar thuispraktijk in Kobbegem (Asse). ‘In een ziekenhuis ben je aan een strikt tijdschema gebonden. Thuis kan ik meer tijd nemen en echt luisteren naar wat een patiënt te vertellen heeft.’ Ze heeft haar praktijk ingericht als een verlengde van haar huis. Er is geen ziekenhuiswit te bekennen, geen klassieke, steriele dokterstafel, geen plastic stoel. ‘Ik probeer een warm nest te creëren zodat mijn patiënten zich hier thuis voelen.’

Kijken de patiënten uit het raam, dan zien ze het weidse landschap van Kobbegem. ‘Tot ik 12 was, woonde ik in Herzele. Daarna zijn we verhuisd naar Relegem, waar mijn ouders nog steeds wonen. Ik voelde me in deze streek meteen thuis. De hele familie woont in een straal van vijf kilometer. Onze drie kinderen gaan in Asse naar school. Ik woon graag in een dorp, waar iedereen iedereen kent. We zijn hier volledig ingeburgerd en goed ontvangen door de burens en het is ook mooi wonen in ons dorp: landelijk en rustig.’

druk in de rekken. 'Ik krijg mails van personen die ik totaal niet ken, om me te bedanken voor de recepten en de tips die ik in het boek geef.'

Ze denkt aan een opvolger, niet alleen omwille van het onverhoopte succes, maar vooral om het taboe over obesitas te doorbreken. 'En natuurlijk omdat ik veel plezier heb beleefd aan de samenstelling van het eerste boek. Ik ben aan het fornuis gaan staan en ben eraan begonnen. Door mijn ervaring weet ik welke producten de patiënten wel en niet goed verdragen. Zo raad ik in het boek aan om het vel en de pitjes van tomaten en pepers te verwijderen. Ook vetten en suikers worden tot een minimum beperkt. Mensen met een maagverkleining

'Een maagverkleining draait om veel meer dan gewichtsverlies. Je maakt van een obese, zieke patiënt een gezonde en gelukkige mens.'

verteren slecht rood vlees: steak met frieten zul je er dus niet in vinden.' Wel chocomousse en crème brûlée. 'Desserts mogen erbij. Maar de chocomousse maak ik zonder slagroom, met zoetmiddel in plaats van suiker en alleen het eiwit. Dat maakt hem iets minder romig, maar je kunt wel een keer chocolade eten en het is ook gewoon lekker. Voor de rest vind je bij de desserts vooral recepten met fruit en zuivel. Als je maar kleine hoeveelheden kunt eten, is het belangrijk dat wat je eet gezond en evenwichtig is, met voldoende vitamines en calcium.' In het boek staan geen moeilijke gerechten, maar dagelijkse kost, waarvan het hele gezin kan mee-eten. Erwtensop met venkel en gebakken spekjes. Gekruide balletjes met wortelpuree. Quiche met scampi en broccoli. Kabeljauw met gebakken champignons. 'Sommige patiënten zijn het niet meer gewend om gewone dingen te eten; obese mensen grijpen snel naar junkfood. Hen wil ik tonen dat gezonde voeding ook lekker en gemakkelijk te bereiden is.'

 www.kristeldevogelaere.be

In haar boek *Lekker eten na een maagverkleining* vind je gezonde dagelijkse kost.

FR 'IL EST AGRÉABLE DE VOIR QUE SON TRAVAIL PRODUIT DES EFFETS'

Kristel De Vogelaere de Kobbegem est chirurgien spécialisée en obésité. 'Je procède à des interventions d'amaigrissement. L'obésité est parfois considérée comme la maladie du 21ème siècle. Je constate en effet que le problème prend de l'ampleur depuis quelques années. En Belgique, nous opérons chaque année entre 10.000 et 12.000 patients. Ce n'est pas insignifiant, lorsqu'on sait qu'une opération d'amaigrissement n'est jamais le premier choix. Ce n'est que lorsque le régime, le mouvement et le changement n'apportent aucun soulagement que l'opération est

envisagée.' Les chirurgiens spécialisés en obésité reçoivent des patients reconnaissants. 'Certains patients sont complètement isolés socialement et ne s'en sortent plus sur le plan physique. Il est agréable pour un médecin de voir que son travail produit des effets. Transformer ses patients en personnes en bonne santé, heureuses avec un poids corporel normal. On améliore leur qualité de vie et on prolonge leur durée de vie. Les personnes atteintes d'obésité vivent en moyenne dix ans de moins.' De Vogelaere a également écrit un ouvrage *Lekker eten na een maagverkleining*.

Bittere pil voor Zoniënwoud

Minder met minder

Het aantal Vlaamse boswachters in het Zoniënwoud daalt deze zomer van vier naar drie. Welke invloed heeft dit op de ontwikkeling van dit Europees beschermde bos en op de dienstverlening aan het steeds grotere aantal wandelaars?

TEKST Herman Dierickx • FOTO Filip Claessens

Boswachter Louis Van De Leest moet met pensioen. Zijn werk wordt verdeeld onder de drie resterende collega's. De Vlaamse overheid moet afslanken en iedereen die op rust kan gaan, moet dat effectief doen. 'Inderdaad. We moeten onze doelstellingen halen en daarvoor moeten we afslanken', zegt Tania Coosemans, nog tot begin juni provinciaal directeur van het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) in Vlaams-Brabant. 'Sinds 2009 hebben we 16% bespaard; tegen 2019 moeten we nog bijkomende kosten schrappen. We beseffen dat we diep moeten snijden. Eerst dachten we dat we meer zouden kunnen doen met minder. Daarna luidde het

dat we evenveel zouden doen met minder. Nu zijn we er ons van bewust dat we minder zullen doen met minder middelen. Het is logisch dat we daarbij naar de personeelskost en de pensioneringen kijken. Ik weet dat Louis graag wil blijven werken, maar er zijn andere collega's die wel naar hun pensioen uitkijken. Voor de meeste pensioneringen is er geen vervanging en moeten we het werk herverdelen onder diegenen die er nog zijn. Het is puzzelwerk, maar voorlopig lukt dat.'

EVENWICHT

'Ik vertrek tegen mijn zin', zegt Van De Leest. 'Waarom zou ik? Ik doe mijn job graag, heb

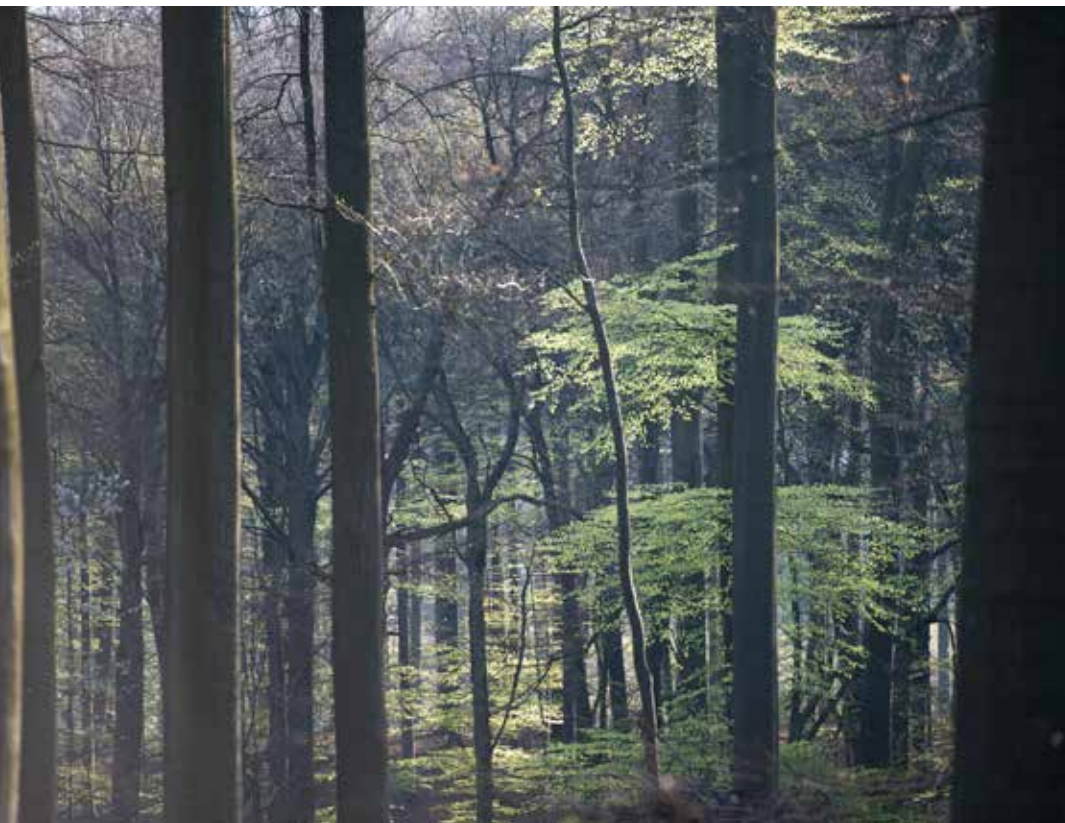
een perfecte gezondheid. Ik wil mijn arbeidersploeg van twaalf mensen niet in de steek laten. Ik hou van het sociale contact met de bezoekers. Ik hou van de natuur en het bosbeheer. Allemaal redenen om te blijven werken. Ondertussen hoor ik dat onze pensioenen onbetaalbaar worden. Hoe rijm je dat? Dat het anders kan, bewijst het Scandinavische model waar collega's tot na hun zeventigste kunnen blijven werken.' Collega Dirk Raes knikt bevestigend en ziet Van De Leest met lede ogen vertrekken. 'Het is jammer dat zoveel ervaring en deskundigheid verloren gaat.'

Coosemans begrijpt dit, maar ze vindt dat het op vele plaatsen nog goed draait. 'In vele boswachterijen is er een redelijke mix van ervaren en jongere boswachters. We nemen nieuwe initiatieven om met bezoekers en wandelaars in contact te treden. En we werken meer samen met de privésector. Taken die niet tot ons kernpakket behoren, besteden we uit. Een horecazaak uitbaten aan een toegangspoort van het Zoniënwoud bijvoorbeeld. Dat kunnen andere mensen veel beter dan wij.'

TOL VAN HET NEO-LIBERALISME

Voor Van De Leest is er meer aan de hand. 'De neo-liberale pletwals die ons verplettert, drijft het veel te ver. Waar is het mededogen van wel-er, toen tewerkstelling nog een belangrijke sociale component had? Mensen die in een moeilijke situatie zaten, kregen een aangepaste baan en konden die tot aan hun pensioen uitoefenen. Behalve rendement speelden ook andere criteria mee. Dat veegt men nu van tafel. Wie niet mee kan, kan sinds kort terecht bij de burn-outcel van het ANB. Die zal wel degelijk volk over de vloer krijgen. Is het niet veel logischer dat men er in de eerste plaats voor zorgt dat de mensen geen burn-out krijgen?'

'Werkregimes zijn overal veel strikter en veeleisender geworden', beseft Coosemans. 'Overall zien we de stress toenemen, burn-outs opduiken en jobs drastisch veranderen. Het moet allemaal beter en sneller en daar hebben mensen wel eens last van. Dat willen we zo goed mogelijk opvangen door mensen te ondersteunen waar mogelijk.' Uiteindelijk gaat dit voorval in het groen van het Zoniënwoud over welke maatschappij we willen, over hoe werk en privé gecombineerd kunnen worden, over hoe je een samenleving maakt die rekening houdt met de noden van iedereen, en hoe je onze leefomgeving leefbaar houdt. Ongetwijfeld is daarover het laatste woord nog niet gezegd.

Martin Margiela

Jong muzikaal talent

VARIA

Rockvonk, de tweejaarlijkse Vlaams-Brabantse popwedstrijd, gaat opnieuw op zoek naar veelbelovend jong muzikaal talent uit de regio. Via een goed opgebouwde selectieprocedure wordt nieuw muzikaal talent langzaam maar zeker onthult. Het selectieproces begint met vier voorrondes. Vervolgens zijn er twee halve finales. En op 5 december volgt de grote finale in Het Depot in Leuven. Rockvonk is meer dan een muziekwedstrijd. Deelnemers krijgen de kans om een traject van twee jaar te doorlopen. Tijdens die periode kunnen ze hun muzikaal talent onder deskundige begeleiding verder ontplooiën. De wedstrijd staat open voor talent uit verschillende genres. Of je nu iets te bieden hebt in hip hop, metal, electro, lo-fi, hardcore, punk, singer-songwriting, reggae of funk, Rockvonk wil je muziek horen en je een forum bieden. Dit jaar is Rockvonk aan zijn negende editie toe. In het verleden kwamen er al een aantal interessante ontdekkingen uit voort zoals Jasper Erkens, Five Days, The DeVilles, Willow en Bodyspam. Wil jij dit jaar je kans wagen? Schrijf je dan voor 1 juli 2015 in op www.rockvonk.be. Voel je je echter meer in je sas voor het podium dan op het podium? Check dan alvast de data waarop je naar een hele verzameling jong muzikaal talent kan komen luisteren. • ND

Voorrondes

VRIJDAG 18/9 jeugdhuis Tijn (Diest)

ZATERDAG 19/9 Mektiburn Festival (Vilvoorde)

VRIJDAG 25/9 jeugdhuis De Zoek (Kessel-Lo)

ZATERDAG 26/9 jeugdcentrum De Kazerne (Halle)

Halve finales

VRIJDAG 23/10 De Klinker (Aarschot)

ZATERDAG 24/10 Nijdrop (Opwijk)

Finale

ZATERDAG 5/12 Het Depot (Leuven)

De Belgen

EXPO

Er is Belgische chocolade, Belgisch bier en er zijn - niet te vergeten - de wereldbepaalde Belgische frieten. In dit lijstje van Belgische referenties mag de Belgische mode niet ontbreken. Door de jaren heen zijn Belgische modeontwerpers steeds meer tot de gevestigde waarden in de modewereld gaan behoren. Denk aan **Dries Van Noten**, **Walter Van Beirendonck** en **Ann Demeulemeester**. Zij maakten deel uit van de legendarische Antwerpse Zes die in de jaren 80 de Belgische mode op de wereldkaart hebben gezet.

De tentoonstelling *De Belgen* in Bozar toont hoe invloedrijk zij voor de Belgische mode-scène waren en geeft tegelijkertijd een forum aan nieuw opkomend modetalent zoals **Jean-Paul Lespagnard** en **Christian Wijnants**. Verspreid over tien zalen krijg je een overzicht van maar liefst 75 Belgische ontwerpers die samen de Belgische modegeschiedenis schreven. Al hun creaties getuigen van een artistieke aanpak, een eigenzinnige visie en vooral van een ongewone manier om met mode om te gaan.

Heel wat stukken in deze tentoonstelling zijn sterke statements op zich. Zo is er een blouse van **Martin Margiela** in porseleinen scherven en een cape van **Christophe Coppens** met een hertengewei. Ze zetten dat typisch, non-conformistisch Belgisch kantje in de verf. 'De tentoonstelling wil verrassen. Daarom tonen we niet alleen mode die een goed beeld van de geschiedenis van de Belgische mode geeft, we brengen ook heel wat surrealistische en avant-gardistische creaties. Mode die de bestaande conventies naast zich neerlegt en je inzicht geeft in het DNA van de Belgische mode', zegt Dieter Van den Storm, coördinator van de tentoonstelling. • ND

5 JUN TOT 13 SEP

De Belgen

een onverwacht modeverhaal
Brussel, Bozar,
www.bozar.be

Defilé van vioolvirtuozen

KLASSIEK

De maand mei is dé maand van één van de grootste muziekwedstrijden ter wereld: de Internationale Muziekwedstrijd Koningin Elisabeth van België, dit jaar voor violisten. In juni concernerden de laureaten op vele podia in het land.

Hun optredens zijn dan vaak nog beter dan tijdens de wedstrijd. De nervositeit en plankenkoorts zijn meestal weggevallen en ze kunnen zich van hun beste kant laten zien. Voor de talrijke concerten kan je terecht in het Paleis voor Schone Kunsten en Flagey, waar ook alle wedstrijdronde georganiseerd werden.

De naam van de winnaar en de overige elf laureaten van de wedstrijd der wedstrijden is op het moment dat we dit schrijven nog niet bekend, maar één ding is zeker: het wordt de beste van de 62 violisten. Zij werden door de internationale jury uit 170 ingeschreven kandidaten geselecteerd. Voor de winnaar is 25.000 euro opzij gelegd en hij of zij krijgt voor vier jaar een Stradivarius-viool in bruikleen. Na de wedstrijd verschijnt een cd-box en zijn er naast de talrijke concerten ook tv- en radio-opnamen. Omdat de Elisabethwedstrijd, samen met de Tsjajkovskywedstrijd in Moskou en de Sibeli-

uswedstrijd in Helsinki, tot de meest toonaangevende behoort, staat een deelname goed in het curriculum wat heel belangrijk is voor hun verdere artistieke carrière. De Elisabethwedstrijd duurt zowat een maand en is daarmee de langste ter wereld. De strikte afzondering in de Muziekkapel Koningin Elisabeth in het Waals-Brabantse Argenteuil blijft een traditie. Daar bereiden de twaalf finalisten zich in alle rust voor op hun ultieme slag, de finaleavond. De trend van de laatste jaren wordt ook dit keer bevestigd. De dominante rol van jonge talenten uit de voormalige Sovjet-Unie, is al lang voorbij. De laatste jaren spelen de Zuid-Koreanen de eerste viool, letterlijk en figuurlijk. Dit keer waren ze zelfs met zeventien.

Verschillende violisten bespelen een viool gebouwd door de Italiaan Antonio Stradivari (1644-1737), die ze door mecenasen in bruikleen krijgen. Naast de zorg voor elf kinderen (welis-

Terug naar de natuur

THEATER

Marathontheater in de vrije natuur, met tijdens de pauze een gezamenlijke maaltijd. Het is eens wat anders. Behalve dan voor Comp. Marius, dat er zijn handelsmerk van heeft gemaakt.

Comp. Marius is de theatercompagnie waarvan **Waes Gramser** en **Kris Van Trier** de kern vormen. Hun eerste voorstellingen maakte het onafscheidelijke duo begin jaren 90 binnen TG Stan en De Onderneming. Vanaf 2006 besloten ze hun eigen weg te gaan. Dat laatste valt letterlijk te nemen, want Comp. Marius koestert een vrij romantische werkwijze en speelt altijd op - een meestal idyllische - locatie. Niet alleen in Vlaanderen, ook in het buitenland. Gramser en Van Trier zijn zelden te vinden op podia en tussen het pluche en foyers, maar trekken rond met hun zelfgebouwde mobiele constructies om samen met de toeschouwers plaats te nemen in de vrije natuur, die gratis voor het decor zorgt.

Niet dat er, behalve het kader, veel realisme komt kijken bij het spel van Comp. Marius. Het gezelschap

heeft zijn naam van het gelijknamige stuk van de Franse toneelschrijver Marcel Pagnol (1895-1974), die een prominente rol bekleed in hun repertoire. Zo groeide de Marseillaise marathontriologie *Marius, Fanny en César* - steevast gespeeld aan het water - uit tot een van hun klassiekers. Recent voegde Comp. Marius daar nog drie stukken van Marcel Pagnol aan toe die deze maand te zien zijn op locatie.

CC Westrand, CC Strombeek, KVS en Kaaithheater kozen samen met Comp. Marius voor het Groentheater in Laken als het decor voor het tweeluik *Manon & Jean van Florette* enerzijds en de onversneden farce *De Schpountz* anderzijds. Het tweeluik is wellicht het bekendst door de verfilmingen *Manon des Sources* en *Jean de Florette* uit 1986. Oorspronkelijk was *Manon des Sources* (1952) een toneelstuk van Pagnol dat later door hem bewerkt werd tot de dubbelroman *L'eau des collines* (1962). Daarin werkte Pagnol ook de voorgeschiedenis van Jean van Florette uit.

Kort gezegd gaat de tragikomedie over het achterbakse verzet van herenboer Papet en zijn simpele neef Ugolin tegen de komst van de enthousiaste stadsmens Jean, die met zijn vrouw Aimée en

zijn dochter Manon een nieuw leven wil beginnen als boer op de boerderij in de Provence die hij van zijn moeder Florette heeft geërfd. Het is een stuk over hebzucht en de xenofobie van een gesloten gemeenschap die zich hult in medeplichtig stilzwijgen. Comp. Marius speelt de twee delen van elk honderd minuten op vrijdag- en zaterdagavond en op zondagmiddag. Tussentijd zit een pauze tijdens dewelke het publiek uitgenodigd wordt voor een maaltijd. Naast Gramser en Van Trier nemen **Frank Dierens**, **Koen Van Impe**, **Maaïke Neuville** en **Yves Degryse** de zeventien rollen van dit familie-epos voor hun rekening.

Op maandag of dinsdag kunnen de liefhebbers nog eens terugkomen als Comp. Marius *De Schpountz* onder handen neemt, een stuk dat Pagnol aanvankelijk schreef als filmscenario. Met 34 personages en 57 scènes is het een uitgesproken komedie en uiteindelijk ook een uitdrukkelijk pleidooi voor de kracht van humor. Ook hier ontbreekt de tragische ondertoon niet. Hoofdpersonage Irénée is zo iemand die ervan overtuigd is dat hij een begenadigd acteur is, terwijl hij iedereen ongewild op de lachspieren werkt. • MICHAEL BELLON

waar bij twee vrouwen) vond Stradivari in zijn lange leven ook tijd om schitterende violen te bouwen die naam, faam en prijs hebben als een Rolls Royce bij de wagens. Thomas Meuwissen - één van onze weinige goede vioolbouwers - wiens instrumenten door Igor Oistrach en Vadim Repin bespeeld worden, vindt de faam van de Italiaanse bouwers (naast Stradivari is Guarneri heel bekend) wat overroepen. 'Het geeft een vertekend beeld van de realiteit. Grote muzikanten willen uitpakken met bekende instrumenten, maar in de laatste decennia kiezen ze - zoals bijvoorbeeld Christian Tetzlaff - ook voor een hedendaagse viool. In een concours als de Elisabethwedstrijd stellen verzamelaars de oude Italianen aan de kandidaten ter beschikking en zo krijg je de indruk dat er alleen op een Stradivarius wordt gespeeld. Dat heeft echter meer te maken met marketing dan met de akoestische kwaliteit.' Niettemin vindt hij ook dat een goed instru-

ment het eindresultaat kan beïnvloeden. 'Een goede viool is heel belangrijk, ze is als het ware de stem van de muzikant. Zeker voor een wedstrijd moet men een instrument hebben met een enorme draagkracht. De viool moet ook over een rijk kleurenpalet beschikken. Ten derde moet er een mooie balans zijn in de overgang van de ene naar de andere snaar. Bovendien moet de klank van het instrument passen bij het type muzikant en dat is iets persoonlijks. Dit allemaal samen heeft een grote invloed op het klankresultaat.'

• MIREK CERNY

VAN 3 JUN TOT 3 OKT
Concerten met laureaten
Koningin Elisabeth

Detail locatie en data in onze kalender pg. 19, onder klassiek

VR • 19 JUN • 18.00 (NEDERLANDSTALIG)
 ZA • 20 JUN • 18.00 (FRANSTALIG)
 ZO • 21 JUN • 11.00 (NEDERLANDSTALIG)
Manon & Jean van Florette
 Comp. Marius
 Laken, Groentheater, 02 466 20 30

23 EN 24 JUN • 20.00
De Schpountz
 Comp. Marius
 Laken,
 Groentheater,
 02 466 20 30

Dat kan
een kleuter ook

Het centrum voor hedendaagse kunst Wiels in Vorst heeft op enkele jaren tijd een stevige reputatie opgebouwd als plek voor creatie en presentatie van aanstormende en gevestigde kunstenaars. Maar Wiels denkt ook al aan de bezoekers en kunstenaars van de toekomst. De **MayBaby-ateliers** die eind mei en begin juni voor de vierde keer plaatshebben, zijn immers bedoeld voor de allerkleinsten. Baby's en peuters kunnen dan tijdens een aantal weekends hun zintuigen de kost geven en zich samen met hun ouders op een artistieke manier uitleven. In een kleurrijke omgeving met muziek, constructiespelen, sculpturen en andere kunstwerken die mogen worden aangeraakt, krijgen de kleine Picasso's allerlei materialen aangeboden waarmee geëxperimenteerd mag worden. Schilderen (en rollen) op een tapijt waarin ook reliëf en geluidjes verstopt zitten; met verf, zand en klei een oerwoud vormgeven; kijken naar een installatie waarin inkt en water wonderlijke kleurformaties vormen... het staat allemaal op het programma. En over vuile kleren hoeven de ouders zich geen zorgen te maken, want het evenement wordt gesponsord door een bekend merk van babykleertjes. • MB

30 EN 31 MEI • 10.00 TOT 17.30
 6 EN 7 JUN • 10.00 TOT 17.30
MayBaby (6m tot 2j)

Brussel, Wiels, 02 340 00 52, www.wiels.org

© TDW

Metamorfose

OVERROSE Niet lang geleden was dit een grijs, mistroostig plein met parkeerplaatsen en station, gebruikt als standplaats voor bussen, met achterliggend een oude zagerij. De gemeente en privéondernemer Impact maakten plannen om deze site nieuw leven in te blazen en nu is het zover: deze nieuwe buurt staat te popelen om te bruisen van leven. Op de plaats van de oude zagerij rees het woonproject De Zagerij uit de grond, drie aparte geometrische woonblokken, ontworpen door m2 architecten. Apart omdat ze afzonderlijk, geschrinkt staan, maar ook omdat ieder volume anders is en elk appartement uniek. 47 appartementen van verschillende vorm en grootte bieden plaats aan bewoners van verschillende maten: singles, koppels, grote en kleine gezinnen. Binnen de drie geometrische, bakstenen volumes springen de gevels in en laten ruimte voor terrassen van verschillende diepte. Ze lijken omkleed door houtpartijen, maar nee, dit is geen hout, het is teakwood, een natuursteen die aan hout doet denken. Geplaatst in wildverband in verschillende lengtes en hoogtes geeft dit een natuurlijk uitzicht. De duurzaamheid ligt in de kwaliteit van de ruimtes, een open zicht op de groene omgeving en terrassen met een optimale bezonning. Parkeren, daar is plaats voor in de ondergrondse parking. Met de bosrijke heuvel aan de ene kant en aan de andere de nieuwe vijver, aangelegd als buffer, een wandelpad, het marktplein en de opkomende brasserie in het voormalig stationsgebouw waait hier binnenkort een frisse wind. • TDW

Vrijheid en **realisme**

EXPO

Natuurtaferelen uit Tervuren werden ooit door verschillende schilders op doek vereeuwigd. Een groep kunstenaars, die bekend werd onder de naam School van Tervuren, trok in de periode rond 1870 de natuur in om in openlucht landschappen onder diverse weersomstandigheden te schilderen.

‘De School van Tervuren situeert zich in een tijd waarin de romantische schilderkunst plaatsmaakt voor een realistische benadering. Veel had te maken met de verschuiving van de machten. Het Ancien Régime, waar de adel het voor het zeggen had, liep op zijn einde. De macht kwam steeds meer in handen van de rijke burgerij, die veel meer van realistische landschapsschilderijen hield dan van historische taferelen die tijdens het Ancien Régime zo gegeerd waren. Je kan je zo inbeelden dat de schilderijen van de School van Tervuren in het interieur van een burgerhuis passen’, zegt Peter Carpreau, curator bij museum M.

Hoewel de schilderijen van de tentoonstelling erg verschillen, is er toch één constante:

ze ademen een bepaalde vrijheid uit. Ze maken duidelijk dat de tijd van de starre academische regels voorbij is en dat er ruimte is voor vernieuwing. ‘Het knappe aan de werken is dat ze illustreren dat we ons op een keerpunt in de schilderkunst bevinden. De schilders braken met de verstarde, compositorische stramien die tot dan toe de regel waren. Ze predikten niet alleen vrijheid maar pasten die ook consequent toe door hun atelier te verlaten en met palet en ezel in volle natuur te gaan schilderen. Die drang naar vrijheid bindt hen, zoals ook hun realistische benadering dat doet. De werken vertellen je ook dat we hier met een groep sterke persoonlijkheden te maken hebben. Eenzelfde landschap wordt door elke kunstenaar telkens weer anders gebracht. Het toont hoe individueel verschillend de interpretatie van *de realiteit* wel is en hoe treffend de schilders dit weten uit te drukken. Die eigenheid hebben we in de tentoonstelling willen respecteren. Vandaar dat we met eilanden werken. Per eiland tref je de werken van één kunstenaar aan.’

HEEL TOEGANKELIJK

Is het toeval dat de schilders die grenzen verlegd hebben, elkaar in Tervuren vonden? ‘In de

Regisseur wordt **taxichauffeur**

FILM

Als je een vreemde stad wil leren kennen, sla dan een praatje met een plaatselijke taxichauffeur. Dit cliché krijgt een extra dimensie in het geval van de zogenaamde taxichauffeur **Jafar Panahi**, die ons als kijkers meeneemt

door de straten van de Iraanse hoofdstad Teheran. Panahi is geen echte taxichauffeur, maar een filmregisseur die van het regime van de geestelijke leiders het verbod kreeg om zijn beroep nog langer uit te oefenen. Het land verlaten mag hij ook niet. Sindsdien is Panahi clandestien beginnen filmen.

19e eeuw was Brussel de artistieke *hotspot* van Europa. Creatieve geesten ontmoetten elkaar in onze hoofdstad en vonden het aangenaam om in de achtertuin van de hoofdstad tijd door te brengen. Het Zoniënwoud had een grote aantrekkingskracht die hen inspireerde. Er zijn dus een aantal factoren die maken dat Tervuren de plek bij uitstek was om nieuwe horizonten te verkennen en te schilderen. De schilders zelf waren er zich waarschijnlijk in die tijd niet van bewust, maar zij brachten niet alleen een nieuwe, authentieke stroming: het realisme; zij vormden ook de missing link tussen de romantiek en het impressionisme.'

Wat is de impact vandaag? Slagen de kunstwerken erin om zoveel jaren later de museumbezoeker een bijzondere ervaring te bezorgen? 'Wij vinden het in de eerste plaats belangrijk om de werken, die een belangrijke rol in de kunstgeschiedenis gespeeld hebben, in de kijker te plaatsen. Het is opmerkelijk dat ze ook vandaag heel toegankelijk blijven. Het zijn werken die geen uitleg vragen. Ze spreken voor zich. Ze bezorgen je bovendien ook een esthetische ervaring die blijkbaar tijdloos is. Een interessant gegeven is dat je niet alleen een mooi lentegevoel maar ook de rauwe en donkere kant van de

natuur doorheen de schilderijen voelt. Dat maakt dat de tentoonstelling een boeiende ontdekkingsreis is. Niet alleen doorheen de tijd maar ook doorheen de stromingen van de schilderkunst en de schoonheid van Tervuurse landschapstaferelen.' • NATHALIE DIRIX

24 JUN TOT 13 SEP
Plein Air,
De School van Tervuren

Leuven, museum M, www.leuven.be

HOF VAN MELIJN

In het gemeentelijk museum Hof van Melijn in Tervuren worden van 8 mei tot 20 september 76 werken getoond van de School van Tervuren. De werken komen hoofdzakelijk uit privécollecties en werden nog maar zelden tentoongesteld. Lees hierover meer in RandKrant van september.

Museum M schenkt 5 duotickets weg. Schrijf je in op www.randkrant.be met de code: MM om kans te maken.

Bach in de Abdijkerk

Zijn derde film die hij het land uit liet smokkelen (en die de Gouden Beer won in Berlijn) heet *Taxi Teheran* en werd gedraaid met drie boordcamera's in de auto waarmee Panahi de personages uit zijn eigen film vervoert. Dat systeem levert hem de noodzakelijke formule op om de grens tussen fictie en werkelijkheid te vervagen. De eentweetjes met zijn passagiers - een ordinaire dief die zelf voor de doodstraf pleit, een filmstudent die zijn onderwerpen in illegaal gekopieerde Westerse films zoekt, een eigenwijs nichtje dat de regisseur betreft bij haar filmopdracht op school, een advocate die opposanten bijstaat... - stellen hem in staat om te reflecteren over armoede en misdaad, misdaad en straf, de hypocrisie van de macht, de macht van censuur, de kracht van beelden, en zijn eigen positie als genuïlkorf artiëst. *Taxi Teheran* is tegelijk dapper en aandoenlijk, bevrijdend en beklemmend, grappig en triest. • MB

Taxi Teheran

DI • 9 JUN • 20.30

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

ZO • 14 JUN • 20.00

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

KLASSIEK

De Sint-Servaasbasiliek in Grimbergen beschikt naast een beiaard over twee orgels.

In 2004 werd het vernieuwde hoofdorgel van de Abdijkerk ingehuldigd met een feestweekend. Sindsdien zijn de orgelconcerten een traditie geworden. De organisatoren, het Cultuurcentrum Strombeek-Bever en de Abdijsamenleving Grimbergen, zijn dit jaar aan de 12e editie van de orgelconcerten toe. Drie toonaangevende organisten sluiten het muziekseizoen af op drie opeenvolgende zondagnamiddagen. De concertbezoekers zullen twee instrumenten kunnen beluisteren. Het grote orgel van Thomas Forceville stamt uit de 18e eeuw en werd door Ghislain Potvlieghe gerestaureerd. Vooraan in de kerk staat een instrument uit 1999 van de hand van Ghislain's zoon Joris Potvlieghe.

Het brein achter de concertreeks is niemand minder dan **Kamiel D'Hooghe**, jarenlang één van de meest markante organisten in het binnen- en buitenlandse orgelleven. Hij woont trouwens op een boogscheut van de Abdijkerk, waar hij organist is en waar hij beide orgels geregeld bespeelt. In zijn programma wisselen

Gregoriaanse gezangen af met koraalbewerkingen van Johann Sebastian Bach. Het werk van vader Bach vormt de rode draad door de drie concerten. De Nederlander **Pieter Dirksen**, die gekend is voor zijn studie van de muziek van Bach, speelt ook nog Frescobaldi, Titelouze en Buxtehude. Organist, pianist, dirigent en artistiek leider van het orkest Anima Eterna, **Jos Van Immerseel**, vertolkt samen met de Frans-Armeense barokvioliniste **Chouchane Siranossian** behalve Bach nog Bruhns, Locatelli, Mozart en Tartini. • mc

Orgelconcerten

ZO • 31 MEI • 15.00

Jos Van Immerseel (orgel)

& Chouchane Siranossian (barokviool)

ZO • 7 JUN • 15.00

Pieter Dirksen (orgel)

ZO • 14 JUN • 15.00

Kamiel D'Hooghe (orgel)

& Gregoriaans abdijskoor Grimbergen

Grimbergen, abdijskerk, 02 263 03 43

© SOTIE MULLER

Felix De Boeck uit zijn kaders gelicht

EXPO

Met de reeks *Kabinetten* zet FeliXart Museum - waar het oeuvre van Felix De Boeck wordt beheerd en gepresenteerd - zijn missie voort om het werk van de schilder uit Drogenbos, die twintig jaar geleden overleed, te confronteren met dat van hedendaagse kunstenaars.

Begin dit jaar was FeliXart nog gesloten omwille van infrastructuurwerken. Behalve aan de waterhuishouding werd er ook aan een educatieve ruimte voor kinderen gewerkt. Sinds half april, en nog tot 13 september, kan je er een nieuwe opstelling bezoeken, naast de voortdurend veranderende selectie uit de vaste collectie en naast de interessante bruiklenen uit de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van Antwerpen, die het werk van Felix De Boeck (1898-1995) situeren in de context van het modernisme in België, waarvan De Boeck een vertegenwoordiger was.

FelixArt pakt uit met twee keer twee thematische *Kabinetten Felix De Boeck*, die gespreid over meer dan een jaar zowel zijn schilderijen als zijn tekeningen toont in combinatie met het werk van vier vrouwelijke hedendaagse kunstenaars. Artistiek directeur Sergio Servellón ziet in de werkwijze een goede manier om bepaalde waardevolle werken uit de tachtig jaar lange carrière van de kunstenaar opnieuw onder de aandacht te brengen. Dit keer wordt er niet aan de hedendaagse kunstenaars zelf gevraagd om in dialoog te gaan met De Boeck. FelixArt trad zelf op als curator en ging actief op zoek naar werk dat in de eerste plaats vormelijk, maar ook thematisch en inhoudelijk interessante combinaties kan vormen. Net zoals bepaalde kunstverzamelaars vroeger

kabinetten samenstelden met werken uit hun diverse collectie.

Voor deel één reserveert FeliXart twee zalen, waarvan één meer abstract werk bevat en de ander figuratief. Centraal in die eerste zaal staat één werk van de in Brussel actieve Nederlandse kunstenaar **Marjolijn Dijkman**. De geometrische glassculptuur *The Present is Now Appearing* (2013) is een resultaat van haar onderzoek naar museumdisplays en suggereert dus ook zo'n glazen museumkast. Alleen toont deze geen ander museaal object binnenin, maar eisen de in serie geplaatste glasplaten waaruit ze is samengesteld in eerste instantie zelf de aandacht op, om dan in tweede instantie een doorkijk te bieden of een reflectie te tonen van de werken die rondom hangen. En dat zijn dus werken van De Boeck, meer bepaald uit zijn serie *Duizelingen* van rond 1920, die inderdaad vormelijke gelijkenissen vertonen met het hedendaagse centrale werk. Elk op zich zijn ze opgebouwd volgens een strakke geometrie van prismatische driehoeken geordend rond één of meerdere vluchtpunten. Naast elkaar hebben ze een serieel karakter met veel parallellen en herhalingen. Omdat de schilderijen uitzonderlijk ook uit hun lijst gehaald zijn en geen naamplaatje meekregen, sluiten ze nog meer aan bij een hedendaagse presentatie. Terwijl van het conceptuele werk van Dijkman juist de

abstracte kwaliteiten worden benadrukt. Daarnaast is de combinatie ook gewoon puur zintuiglijk geslaagd.

In het tweede kabinet hangt figuratief werk. In het geval van De Boeck vertrekt dat van de cirkel, die voor hem symbool stond voor de cyclus van het leven in het tijdloze universum en zo evolueerde tot een vorm waarmee de schilder de mens in beeld bracht. In portretten (*Maskers*), maar ook op doeken over leven (Omtrent een geboorte 1926-28) en dood (*Vertering menselijk gelaat*). Die gestileerde zelfportretten, kinderhoofdjes en doodshoofden, in alleen met bloedrood geaccentueerde grijs-tinten, passen naadloos bij de serie *Psychonomics* van de Gentse **Sofie Muller**. Zij laat in haar universum van tekeningen en sculpturen eveneens menselijke hoofden zweven. Alleen suggereren de meetapparaten, chirurgische instrumenten en harde materialen waarmee ze worden omgeven een andere soort determinatie van de mens dan die door het transcendent universum bij De Boeck.

Met deze *Kabinetten* slaagt FeliXart er in om de introductie tot een eeuwig kunstgeschiedenis, die het werk van De Boeck op zich al vertegenwoordigt, op een zinvolle manier nog verder uit te breiden. Het tweede deel met werk van Stéphanie Leblon en Ruth van Haren Noman volgt van 22 november tot 28 februari. • MICHAEL BELLON

TOT 13 SEP

Kabinetten I: Sofie Muller & Marjolijn Dijkman

Drogenbos, FeliXart,
www.felixart.org

PODIUM

THEATER

Manon & Jean van Florette

Comp. Marius
VR • 19 JUN • 18.00 (NEDERLANDSTALIG)
ZA • 20 JUN • 18.00 (FRANSTALIG)
ZO • 21 JUN • 11.00 (NEDERLANDSTALIG)
 Laken, Groentheater, 02 466 20 30

23 EN 24 JUN • 20.00

De Schpountz

Comp. Marius
 Laken, Groentheater, 02 466 20 30

KIDS

4 EN 5 JUN • 10.00 EN 13.30
Karussell (+2j)

Pantalone
 Sint-Pieters-Leeuw,
 CC De Merselborre, 02 371 22 62

30 EN 31 MEI • 10.00 TOT 17.30

6 EN 7 JUN • 10.00 TOT 17.30

MayBaby (6m tot 2j)

Brussel, Wiels, 02 340 00 52,
 www.wiels.org

ZO • 6 JUN • 10.00

Kijk ik fiets!

Wezembeek-Oppem,
 Heilig-Hart College,
 02 731 43 31

ZO • 14 JUN • 10.00

Zomerprikkel

activiteiten voor hele gezin
 i.s.m. Arch'educ
 Sint-Genesius-Rode, GC de Boesdaal-
 hoeve, 02 381 14 51

ZO • 14 JUN • 10.30

Minuscule (+6j)

picknickfilm
 Kraainem, GC de Lijsterbes,
 02 721 28 06

ZO • 14 JUN • 13.00, 14.00 EN 16.00

In de lucht

Rode Boom
 Sint-Genesius-Rode,
 GC de Boesdaalhoeve,
 02 381 14 51

1 TOT 10 JUL

Dansstage (4-12j)

Linkebeek, GC de Moelie,
 02 380 39 89

SENIOREN

WO • 17 JUN • 16.00

Lize Marke

Meise,
 GC De Muze van Meise,
 02 892 24 40

MUZIEK

ZO • 7 JUN • 11.00

Paul Hermesen

aperitiefconcert
 Overijse, CC Den Blank,
 02 687 59 59

KLASSIEK

Orgelconcerten

ZO • 31 MEI • 15.00

Jos Van Immerseel (orgel) &
 Chouchane Siranossian (barokviool)
ZO • 7 JUN • 15.00
 Pieter Dirksen (orgel)

ZO • 14 JUN • 15.00

Kamiel D'Hooghe (orgel) &
 Gregoriaans abdijskool Grimbergen
 Grimbergen, abdijskool,
 02 263 03 43

3 EN 4 JUN • 20.15

Recitals met laureaten

Brussel, Flagey,
 02 64110 20

DI • 9 JUN • 20.00

Laureatenconcert

Brussel, Paleis voor Schone Kunsten,
 02 507 82 00

WO • 10 JUN • 20.00

Laureatenconcert

Leuven,
 Stadsschouwburg,
 016 30 09 00

DO • 11 JUN • 20.00

Slotconcert

Brussel, Paleis voor Schone Kunsten,
 02 507 82 00

ZO • 28 JUN • 19.00

Recital van een laureaat

Brussel, Flagey,
 02 550 13 30

ZA • 3 OKT • 20.00

Recital van de eerste laureaat

Brussel,
 Paleis voor Schone Kunsten,
 02 507 82 00

JAZZ

ZA • 6 JUN • 20.00

Let's Swing

Big Band Gretry met Lia Linda
 Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
 02 253 35 28 of 02 306 42 50

FILM

DI • 2 JUN • 20.30

Boychoir

Grimbergen, CC Strombeek,
 02 263 03 43

ZO • 7 JUN • 20.00

Sergio Herman, fucking perfect

Alsemberg, CC de Meent, 02 359 16 00

Taxi Teheran

DI • 9 JUN • 20.30

Grimbergen, CC Strombeek,
 02 263 03 43

ZO • 14 JUN • 20.00

Alsemberg, CC de Meent, 02 359 16 00

DI • 16 JUN • 20.30

Ventoux

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

ZO • 21 JUN • 20.00

Suite française

Alsemberg, CC de Meent, 02 359 16 00

ZO • 28 JUN • 20.00

Wild

Alsemberg, CC de Meent, 02 359 16 00

EXPO

5 JUN TOT 13 SEP

De Belgen

een onverwacht modeverhaal
 Brussel, Bozar,
 www.bozar.be

DE SCHPOUNTZ (23 EN 24/6)

MINUSCULE (14/6)

LET'S SWING (6/6)

6, 7, 13 EN 14 JUN

Eindejaartentoonstelling
kunstacademie
Sint-Pieters-Leeuw, CC Coloma,
02 371 22 67

TOT 23 JUN

Special Olympics

Wemmel,
GC de Zandloper,
02 460 73 24
Kraainem,
GC de Lijsterbes,
02 721 28 06
Wezembeek-Oppem,
GC de Kam,
02 731 43 31
Sint-Genesius-Rode,
GC de Boesdaalhoeve,
02 381 14 51

24 JUN TOT 13 SEP

**Plein Air,
De School van Tervuren**

Leuven, museum M,
www.leuven.be

TOT 20 SEP

De School van Tervuren

werken uit privécollectie
Tervuren,
Hof van Melijn,
02 767 60 78

TOT 13 SEP

**Kabinetten I:
Sofie Muller
& Marjolijn Dijkman**

Drogenbos, FeliXart,
www.felixart.org

TOT 8 NOV

Twice Upon a Castle

Gaasbeek,
kasteel van Gaasbeek,
www.kasteelvangaasbeek.be

OP STAP

ZA • 13 JUN • 21.00

Dwars door Waterloo's Veld

Sint-Genesius-Rode,
Sint-Barbarakerk Den Hoek,
www.natuurpuntrode.be

ZO • 14 JUN • 14.00

**Zoniënwoud, toplocatie
voor vleermuizen**

Hoeilaart, Bosmuseum,
www.ngz.be

VARIA

19 EN 20 JUN

Pajotse 400

partner van Gordelfestival
Gooik, 016 26 76 62

24 TOT 28 JUN

Plazey

Brussel,
Elisabethpark Koekelberg,
www.plazey.be

27 TOT 30 JUN

Rozendagen

Sint-Pieters-Leeuw,
CC Coloma,
02 371 22 62

28 JUN

Stranddag

partner van Gordelfestival
Hofstade,
www.bloso.be

30 JUN

Repair Café

Hoeilaart,
CC Felix Sohie,
0476 56 62 59

3, 4, 5 JUL

Hee Tervuren

Tervuren, Marktplein,
www.heetervuren.be

3, 4, 5 JUL

Gooikoorts

Gooik,
www.gooikoorts.be

3, 4, 5 JUL

Couleur Café

Brussel, Tour & Taxis,
www.couleurcafe.be

ZA • 4 JUL

Zuiver Zaventems

muziekfestival
Zaventem, kerkplein,
www.zuiverzaventems.be

5, 12, 19 EN 27 JUL • 14.00

ArtsElingen

expo en poëzieroute
Pepingen,
kunstencentrum Mansveld,
02 521 57 11

ZA • 11 JUL

Vijverfestival

partner van Gordelfestival
Dilbeek,
park gemeentehuis,
0479 40 98 36

11 EN 12 JUL

Brosella folk & jazz

Brussel,
Groentheater,
www.brosella.be

Strapatzen

partner van Gordelfestival

1 AUG

Sint-Pieters-Leeuw,
02 370 28 86

2 AUG

Wambeek,
0499 94 52 23

7 EN 8 AUG

**Mountainbike
op Hoebelfeesten**

partner van Gordelfestival
Vlezenbeek,
www.hoebelbike.be

ZA • 15 AUG

Volkin'Ro

partner van Gordelfestival
Sint-Genesius-Rode,
GC de Boesdaalhoeve,
02 381 14 51

ZA • 15 AUG

De lus

partner van Gordelfestival
Grimbergen,
www.grimbergen.be

ZA • 15 AUG

Sport- en kinderhappening

Wezembeek-Oppem,
jeugdhuis Merlijn,
02 731 43 31

MA • 17 AUG

Jaarmarktfestival

partner van Gordelfestival
Wemmel,
www.dezandloper.be

23 TOT 28 AUG

Druivenfeesten

partner van Gordelfestival
Overijse,
www.druivenfeesten.be

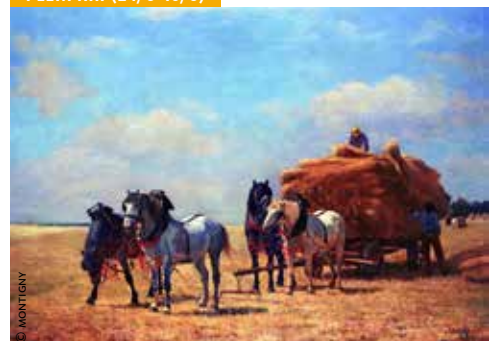
WILD (28/6)

DE BELGEN (15/6-13/9)

PLEIN AIR (24/6-13/9)

28 EN 29 AUG

Jospop

Dilbeek,
www.jospop.com

ZO • 6 SEP

Topdag Gordelfestival

Verschillende locaties,
www.gordelfestival.be

VANAF 18 SEP

Rockvonk

voorrondes
Vlaams-Brabant,
verschillende locaties,
www.rockvonk.be

Voor meer activiteiten in de Rand zie www.uitinderand.be

Het volledige vormingsaanbod van Arch'educ vind je op www.archeduc.be

De Vlaamse feestdag wordt in de Rand gevierd! Voor het programmaoverzicht kan je vanaf half juni terecht op www.vlaanderenfeest.eu

NET GEMIST

RandKrant
mei 2015

Net gemist? Nou ja, een maand geleden toch al ... We blikken even terug op onze editie van mei, want RandKrant wordt nog slechts in de helft van onze regio gratis bus aan bus verdeeld. Wie onze vorige editie gemist heeft, kan zijn schade inhalen door een kijkje te nemen op onze website www.randkrant.be. Open de pdf van de editie die je wil inkijken en blader door naar het artikel dat je wil lezen. Om de pdf te kunnen lezen, heb je Acrobat Reader nodig.

WAAROVER HADDEN WIJ HET IN MEI?

Nood aan sociale tewerkstelling blijft hoog

In het arrondissement Halle-Vilvoorde is de werkloosheid relatief laag, maar er is wel een grote groep mensen die geen of zeer moeilijk aansluiting vindt bij de reguliere arbeidsmarkt.

'Topsport is de beste universiteit'

Jim Thijs behoort tot de wereldtop in de offroad triatlon. 'In een individuele sport ben je voor alles zelf verantwoordelijk. Als het goed gaat, maar evengoed als het fout gaat.'

Vier dagen fietsen tegen kanker

In mei fietsten een paar duizend mensen door Vlaanderen ten voordele van de strijd tegen kanker. 'De deelname aan de 1.000 km van Kom op tegen Kanker is elk jaar een topervaring.'

'Ik verdien meer dan geld alleen'

In onze nieuwe reeks *In het spoor van* volgt RandKrant mensen uit de Rand. Rovshan Bayramov was notaris in Azerbeidzjan, nu sorteert hij tweedehands spullen bij Televil in Vilvoorde.

EN VERDER IN RANDKRANT MEI 2015...

Canal Tales, een fotoboek over het kanaal, argumenteren met Theatercollectief Lazarus, steltenlopers, op stap in Watermaal-Bosvoorde, op bezoek in brasserie De Koekoek, over lambiek, kriek en geuze, en het verhaal van Svetlana Bolshakova.

ABONNEMENT

Wie RandKrant elke maand (negen nummers per jaar) in zijn bus wil krijgen, kan een abonnement nemen.

Dat kost 15 euro voor wie in de Vlaamse Rand woont, 20 euro voor wie buiten onze regio woont.

Vraag RandKrant aan op randkrant@derand.be en schrijf het juiste bedrag over op onze rekening BE 58 0910 2113 1679 met vermelding van je naam en adres.

RANDKRANT.be

PLAK EEN STICKER EN WIN!

Ben je fan van RandKrant? RandKrant heeft promotiestickers! Mooi en elegant, in blauw en rood. Om op je auto te kleven, of op je brooddoos, agenda, raam, laptop, fiets, scooter, WC-deur.

Wil je er eentje? Mail je adres naar randkrant@derand.be en wij sturen je de sticker. In de verdeelpunten vind je ze ook bij de editie van juni.

Mail ons een foto van waar je de sticker plakte en maak kans op gratis tickets of een boek! De winnaars worden op de site bekend gemaakt.

COULEUR CAFÉ (3,4,5/6)

VOLKIN'RO (15/8)

Hiphop op Couleur Café

‘Live is het beste’

Akro is een naam als een klok in de Belgische hiphopwereld.

De 38-jarige man uit Jette staat straks voor de derde keer op Couleur Café met de iconische Franco-Belgische rapformatie Starflam. ‘Twintig jaar geleden was het *not done* om hiphop op de radio te draaien.

Dat hebben wij veranderd.’

TEKST Mathieu Goedefroy • FOTO Filip Claessens

In Café Baudouin op het Koningin Astridplein in Jette valt de rapper meteen op: een hippe leren jekker om zijn brede schouders, compleet met Starflam-logo en de letters AK. ‘We hebben vijf jaar op non-actief gestaan tot de AB ons vorig jaar vroeg om nog eens op te treden. Dat de mensen van een zaal met de allures van de Ancienne Belgique dat vroegen, heeft ons geraakt en voor we het wisten waren we weer Starflam.’

De buurt van *de Miroir* ontlokt heel wat herinneringen. Akro groeide er op. ‘Ik was niet bepaald een brave jongen. Mijn biologische vader heb ik nooit gekend; gelukkig had ik veel aan mijn stiefvader. Toch hing ik vooral rond in de parkjes in de buurt. Het grootste deel

van mijn jeugd zat ik op mijn BMX. Voor de rest werd ik van school naar school gestuurd, ik leek wel een probleemkind. Toch is het op school dat de jonge Akro zijn eerste stappen in de muzieksène zet. ‘Op het Sint-Pieterscollege in Jette heb ik Lefto (dj en Studio Brussel-presentator) leren kennen. Ik zat in de Franstalige afdeling, hij in de Nederlandstalige. Tijdens de gemeenschappelijke speeltijden klitten we samen met een groepje hiphoppers. We luisterden naar NAS en probeerden zelf ook wat te rappen. We schreven teksten tegen drugs, zonder goed te weten wat drugs zijn.’ In al die jaren is er veel veranderd. ‘Mijn vader overleed in een fietsongeval toen hij 48 was. Dat was een drama. Op hetzelfde moment ontdekte ik

dat mijn toenmalige vriendin zwanger was. Ik was mijn vader kwijt en tegelijk werd ik er zelf één. Een moeilijk moment. Je wordt verplicht om rationeler te worden in je daden. Ik kon niet meer hele nachten opblijven of maanden aan een stuk de studio intrekken.’

GEEN LEUGENS

‘Live spelen, is het beste wat er is. Het is écht, je kan niet vals spelen. Het podium is de waarheid. Onze liveoptredens hebben ons groot gemaakt. Op die momenten onderscheiden de echte MC’s zich.’ Bij het begin van Starflam, midden de jaren 90, was hiphop op de radio niet evident. ‘Niemand stond er op dat moment voor open in België. Met Starflam zijn we erin geslaagd om er een geloofwaardig muziekgenre van te maken. We hebben belangrijke boodschappen in onze teksten verwerkt waardoor we *playtime* op de radio kregen. Op dat vlak hebben we veel te danken aan Studio Brussel.’

Starflam is zowat de enige Waalse muziekgroep die ook in Vlaanderen een stevige achterban heeft. ‘We hadden het geluk dat Vlamingen in die periode voor ons openstonden. Intussen is er veel veranderd. Het Vlaanderen van Steve Stevaert in 2005 is niet het Vlaanderen van Bart De Wever in 2015. De openheid is verdwenen. Er gaat ook minder geld naar bijvoorbeeld muziek en theater. Dat voelen ook wij in de boekingen.’

Voor artiesten is de economische situatie al eens beter geweest. ‘Tegenwoordig verkopen ze laptops zonder cd-lezer!’, zegt Akro. ‘Dank je wel, Apple! We gaan naar een maatschappij waarbij streaming de voornaamste vorm van muziek beluisteren wordt. Wat daarbij wordt vergeten, is dat wij van onze streaminginkomsten nauwelijks een fles water kunnen kopen. Vorige week kreeg ik mijn enveloppe van Spotify (*de grootste online muziekstreamingdienst*): 29 euro zat er in. Portishead maakte onlangs bekend dat zij van youtube 2.000 euro kregen voor een video met 34 miljoen *clicks*. Zo kom je nergens natuurlijk iemand als Lady Gaga slaagt erin om in de huidige muziekindustrie steenrijk te worden, maar voor één Lady Gaga zijn er 10.000 getalenteerde artiesten die niet rondkomen. Dan moeten mensen niet schrikken dat de prijs van Rock Werchter opnieuw de hoogte ingaat. Wat je niet meer verdient met je cd’s moet je goedmaken met je liveoptredens. De enige consumentenmarkt die is overgebleven, is die van de vinylplaten. Dat zijn collectorsitems geworden. *Quadri-folies*, mijn volgende soloalbum, wordt iets voor de liefhebbers van vinyl.’

3, 4, 5 JUL

Couleur Café

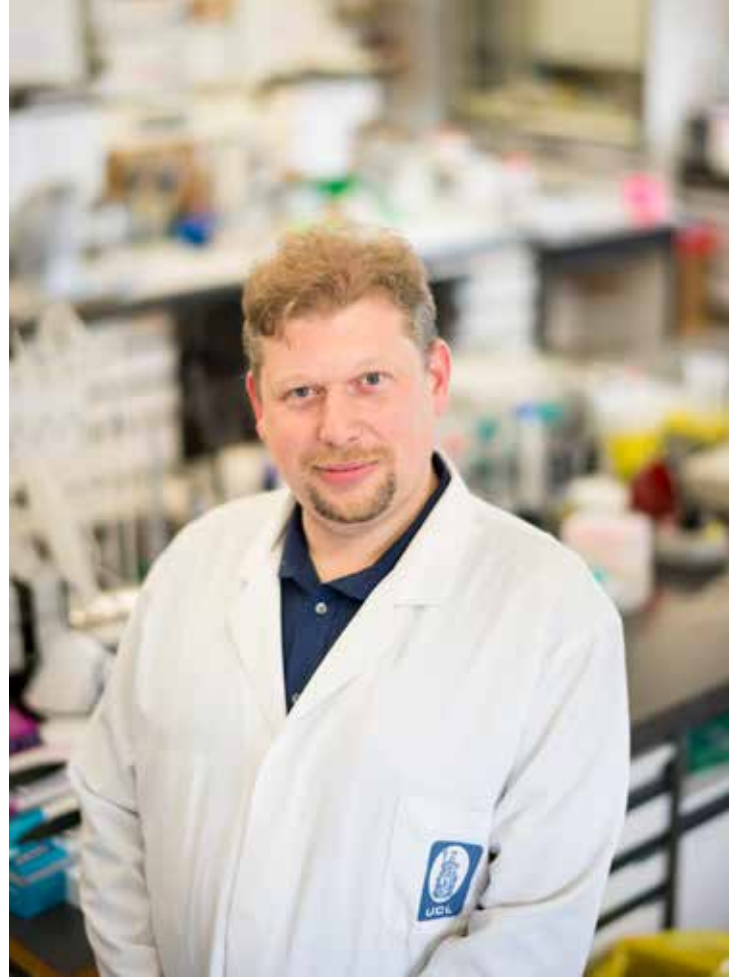
Brussel, Tour & Taxis, www.couleurcafe.be

Kankeronderzoeker Pierre Sonveaux

‘Zo veel mogelijk mensenlevens redden’

Parkinsonmiddel zorgt voor doorbraak in kankeronderzoek. Een ontdekking van Pierre Sonveaux uit Sterrebeek haalde vorig jaar de internationale pers. Voor de eerste keer slaagt iemand erin om kankertumoren te blokkeren.

TEKST Maarten Croes • FOTO Filip Claessens

We lopen door zijn labo langs allerlei mysterieuze machines, waarvan ik enkel de koffiezet herken. Sonveaux is goed gemust. Hij kan één van zijn technische medewerkers voor het eerst een contract van onbepaalde duur aanbieden. ‘Dat is het enige vervelende aan mijn werk, constant op zoek moeten gaan naar voldoende centen. Ik heb zeer getalenteerde medewerkers, maar ik kan hen geen werkzekerheid bieden. Ik steek veel tijd in het zoeken naar fondsen. Tijd die ik ondertussen niet in mijn eigenlijke werk kan stoppen.’ Vandaar het belang van benefietacties zoals Kom op tegen Kanker of Télévie.

‘Zowat een derde van mijn budget komt van dat soort acties, zonder moet ik mijn labo sluiten.’

OOK GETEST OP MENSEN?

Even terug naar juli vorig jaar toen Sonveaux naar buiten kwam met een wereldpremière. Het resultaat van jaren onderzoek naar de stofwisseling in uitzaaiende kankercellen. ‘Om het eenvoudig te zeggen: we hebben een manier gevonden om kankercellen, die uitzaaien naar andere organen, de zin om te reizen ontnomen. We kunnen met een bestaande molecule, die onder meer gebruikt wordt om Parkinson te bestrijden, uitzaaiingen voorkomen. Kankers die normaal uitzaaien, kunnen we minder agressief maken, waardoor ze makkelijker te behandelen zijn. Het is dus een preventief middel tegen uitzaaiingen.’

Ondertussen zijn de eerste klinische testen achter de rug. ‘De behandeling blijkt alvast perfect te werken op menselijke kankers bij muizen. We zijn erin geslaagd om uitzaaiende menselijke borstkankercellen te stoppen bij muizen.’ Volgende, logische stap is de klinische test bij kankerpatiënten. ‘Op dit moment schrijven we een protocol om die testen te mogen uitvoeren. Ik hoop dat we binnen drie jaar op mensen kunnen beginnen testen.’

CURIEUZENEUS

Sonveaux is een gedreven onderzoeker. Gedreven door de zin om te weten, te begrijpen en te ontdekken. ‘Ik ben eigenlijk gewoon heel nieuwsgierig.’ Het geeft een kick als eerste iets nieuws te ontdekken, maar hij benadrukt dat onderzoek ook gebaseerd is op samenwerking

tussen universiteiten. ‘Mijn onderzoeksnetwerk is internationaal; het maakt niet uit welke taal je spreekt. De ontdekkingen die in andere labo’s gedaan worden, zijn nuttig voor iedereen. Door op die manier samen te werken, gaan we allemaal sneller vooruit met ons onderzoek.’

ZEVEN DAGEN OP ZEVEN

Nieuwsgierigheid en de drang om te ontdekken zijn belangrijke drijfveren, maar er is nog een motivatie. ‘Het geld dat we krijgen voor ons onderzoek komt meestal van mensen die kanker hebben of van hun familieleden. Er zijn mensen die veel energie steken in acties om geld in te zamelen voor het kankeronderzoek. Het minste wat ik kan doen, is iets te vinden dat hen kan helpen.’ Die gedrevenheid eist zijn tol. ‘De kankercellen zeggen op vrijdagavond niet: *allez, ga maar naar huis, tot maandag*. Ook in het weekend moeten we er staan.’ Kankeronderzoek was een bewuste keuze. ‘Op mijn achttiende wist ik dat ik onderzoeker wilde worden. Uiteindelijk koos ik voor kankeronderzoek omdat ik daar veel mensen mee kan helpen.’

Toch probeert Sonveaux tijd te vinden om deel te nemen aan het gemeenschapsleven in zijn gemeente, maar een bekende Sterrebeekenaar is hij (nog) niet. ‘Mijn burens weten wat ik doe; de andere inwoners waarschijnlijk niet. Ik voel me goed in Sterrebeek. Het is een internationale gemeente met een ziel. Een groene gemeente, met mooie hoekjes en kantjes.’

EN ‘SAVING AS MANY LIVES AS POSSIBLE’

A treatment for Parkinson's disease has led to a breakthrough in cancer research. A discovery by Pierre Sonveaux from Sterrebeek attracted the attention of the international press last year. Someone had succeeded for the first time in blocking cancer metastasis. ‘In simple terms: we have found a way of preventing cancer cells that spread to other organs from migrating. Using a molecule now used to treat Parkinson's and other diseases, we can prevent metastasis. Cancers that normally spread can be rendered less aggressive so they are easier to treat. It is an agent to protect against the formation of metastasis. We have succeeded in stopping the formation of invasive human breast cancer cells in mice. I hope we can start testing on human beings in three years' time.’

i Info over het werk van Pierre Sonveaux en zijn team vind je op <https://www.uclouvain.be/en-474144.html>

Op zoek naar het landelijke Perk

Het lijkt wel alsof er nooit wat gebeurt in het landelijke Steenokkerzeel. Je hoort er nauwelijks van, bijna niemand weet welke de deelgemeenten zijn en wat voor natuur daar te ontdekken valt.

TEKST Herman Dierickx • FOTO Filip Claessens

Wel, één van de deelgemeenten is het landelijke Perk met het immense kasteel van de Ribeaucourt, dat grenst aan het in Kampenhout gelegen natuurgebied Hellebos. Via de Haachtsesteenweg rijden horden pendelaars dagelijks in een slakengang voorbij aan dit rustige dorp.

LANDELIJK

Naar aanleiding van het tienjarig bestaan van het Regionaal Landschap Groene Corridor is er dit jaar een *Tournée* met tien wandelingen in de deelnemende gemeenten. Eentje daarvan ligt in Perk en dat hebben we voor de gelegenheid verkend. Vermits het gaat om een lusvor-

mig parkoers kun je in principe om het even waar vertrekken, maar het meest aangewezen punt is toch vanaf het centrum van Perk. Daar kun je makkelijk auto of fiets kwijt en dan is het wandelen geblazen. Het is mogelijk dat je ter hoogte van het kasteel een ommetje moet maken vanwege niet toegankelijk, maar er zijn uitwijkmogelijkheden genoeg.

Als je hier zo door het landschap struint, valt de landelijkheid op. Grote akkers en graslanden wisselen af met bossen en dunne maar duidelijke lintbebouwing. Dit is het gebied van de kievit en de leeuwerik, die de jongste decennia blijven achteruitgaan vanwege de steeds intensievere landbouw die de natuur terugdringt. De overgangen tussen de landbouw en enkele boszones is dan ook messcherp zoals op zoveel plaatsen in Vlaanderen. Immers, elke vierkante meter telt, en dat is hier niet anders.

AUTHENTIEKE VEGETATIE

Je hebt al begrepen dat dit niet de meest natuurlijke wandeling is, maar ze is wel representatief voor het buitengebied aan deze zijde van Brussel. En toch, als je er de moeite voor neemt, zou je verbaasd staan van de soortenrijkdom. Het Hellebos is een

bos met heel veel soorten planten en dieren. Het gaat om een authentieke vegetatie die de jongste decennia wel wat is verruigd, maar er zijn nog heel wat echte bosplanten aanwezig die hier al vele honderden jaren groeien.

Dan is het bosje aan het Vossekot van mindere kwaliteit, maar er zijn toch nog redelijk wat diverse loofhoutpercelen aanwezig die veel waardevoller zijn dan de populierenaanplanten. Verder stel je vast dat er veel leeftijdsverschil is tussen de bomen die hier groeien en dat is voor de natuur altijd een opsteker in vergelijking met de vele gelijkjarige bossen die je meestal tegenkomt. Jonge bomen en struiken in combinatie met oude bospercelen zijn een weldaad voor de natuur omdat veel diersoorten een stek zoeken waar ze het best gedijen. Voor sommige (insecten)soorten zijn dat jonge houtige gewassen, voor andere gaat het om eeuwenoude boom(stronken) en die zijn hier allebei te vinden.

LEGE ZONE

Zoals in zoveel Vlaamse gemeenten is er ook in Perk aandacht voor het trage wegennetwerk. Op een deel ervan loop je over dit landelijk en onverhard parkoers. Hier en daar ontsnap je

Lente in een fles

Vorig jaar heb ik het op de composthoop gekapt toen er blauwe en groene schimmel op stond. 'Laat vierentwintig uur trekken', stond er in het recept voor vlierbloesemsiroop en... toen waren het net verkiezingen. Dus ik in verkiezingsmodus: een paar dagen tv en internet afschuimen, bij wie ooit journalist was, gaat het er nooit meer uit.

TEKST Karla Goetvinck

En toen ik enkele dagen later weer min of meer normaal functioneerde, bleek de infusie dus bedorven. Twee jaar geleden was mijn vlierbloesemsiroop nochtans goed gelukt. Het recept van Mme Zsazsa is dan ook eenvoudig.

Knip een of twee plateau's maagdelijke vlierbloesems. Doe dit best 's morgens op een droge dag, dan is het parfum het sterkst. Best zo weinig mogelijk mee schudden en zeker niet afspoelen: zo gaat er stuifmeel verloren en dat zorgt net voor de smaak. Knip de bloempjes van de schermen en giet er water bij tot ze net onder staan. Voeg er per liter water drie (biologische) citroenen en twee sinaasappels in schijfjes aan toe en laat vierentwintig uur trekken op een koele plek. Giet het goedje dan door een neteldoek en voeg een kilo suiker toe per liter gezeefd vocht. Laat tien minuten inkoken en giet de hete stroop in gesteriliseerde flessen. Sluit onmiddellijk af. Dit is een subtiele smaakmaker in droge witte wijn, schuimwijn, cocktails of gewoon kraantjeswater. En probeer het ook eens op een bolletje vanille-ijs.

MET STERKEN DRANK

Een gesloten fles zou op een koele, donkere plaats zeker een jaar bewaren, maar dat weet

ik niet uit ervaring, mijn siroop was al veel eerder op. Een vriend die hoorde van mijn debacle vorig jaar suggereerde om een variant met alcohol te maken. Hij stuurde een recept door van Arsène Verstraete van het Culinaire Genootschap Meetjesland en zijn aperitief ga ik zeker proberen.

Verwarm anderhalve liter water met anderhalve kilo suiker tot de suiker helemaal is opgelost. Knip de bloempjes van een twintigtal vlierbloesemschermen, snij drie citroenen in schijfjes en voeg dat samen met 60g citroenzuur bij de afgekoelde siroop. Laat trekken op een koele plek. Citroenzuur kan je kopen bij de apotheker. Het vreet aan metaal, kies dus best een glazen kom. Na vijf of zes dagen (niet langer, anders is het spul aan het gisten) het aftreksel zeven door een doek. Het aperitief bestaat uit een derde van deze siroop, een derde water en een derde rum (of gin of jenever) en dat kan je zo gereed in flessen mengen en bewaren op een donkere plek. Met al die suiker en alcohol zou dit jaren houdbaar zijn. Serveer dit aperitief koel.

MET AZIJN

Nick Trachet, wiens columns in Brussel Deze Week ik graag lees, gebruikt vlierbloesem om er azijn mee op smaak te brengen. Hij suggereerde twee jaar geleden gewone azijn omdat wijnazijn zelf al veel smaak heeft en het vlierparfum zou verpletteren. Doe zoveel mogelijk bloesemschermen in een pot en overgiet met een liter azijn. Doe er twee of drie klontjes suiker bij. Die accentueren de vlier en helpen allicht om de smaak uit de bloemen te trekken door osmose. Laat alles rijpen op een donkere plek gedurende een maand. Filter de azijn door een koffiefilter en vul er flesjes mee. Het resultaat heeft een heerlijk parfum, maar is me te zuur. Ik denk dat ik het dit jaar opnieuw ga proberen met (toch maar) witte wijnazijn. O ja, en met die azijn, dat bewaart volgens mij decennia.

niet aan verharde wegen ten dienste van koning auto. Hou echter je aandacht bij de natuur, want hier zeilt nogal eens een buizerd over of doet een sperwer een bliksemsnelle uitval.

Je stelt met eigen ogen vast dat bijen en vele andere soorten het moeilijk hebben om te overleven omdat over lange stroken veld geen bloempje te bespeuren valt. Daar is dan ook geen nectar of stuifmeel aanwezig die zo cruciaal zijn voor de vegetariërs onder de insecten. En als die er niet zijn, hebben vleesetende insecten ook niets om handen. Lees: geen eten om de knorrende maag te vullen. Lege zones grenzen aan soortenrijke gebieden zoals het Hellebos of het domein van de Ribeaucourt. Ook dat komt frequent voor in onze dichtbevolkte regio en dat speelt de natuur in al zijn facetten parten. Aan de open ruimte zal het hier niet liggen, maar wel aan de afwezigheid van diverse planten die als basisvoedsel moeten dienen voor talloze dieren. En zo begrijp je de eeuwenoude wijsheid: 'Geen planten, geen dieren'. Duidelijker kun je dat niet illustreren dan tijdens deze wandeling.

Alle routes van Tournée met hun respectievelijke wandeldata vind je op www.rlgc.be/tournee.

‘Wandelen wordt nooit saai’

Robert Rimez (64) uit Sint-Pieters-Leeuw is een gepassioneerde man. Met maar liefst 2.000 wandelkilometers per jaar op de teller kent hij de streek als zijn broekzak. Iets wat van pas komt wanneer hij wandelparcoursen uittekent voor de Wandelclub Sint-Pieters-Leeuw en het Gordelfestival.

TEKST Mathieu Goedefroy • FOTO Filip Claessens

We ontmoeten Rimez 's morgens bij hem thuis. Niet toevallig is hij druk bezig met het aanbrengen van stickers op wandelkaarten, het potlood binnen handbereik, de blik op scherp; het is een wandelparcours in volle ontwerpfasen. Ten huize Rimez is het een alledaags beeld. ‘Wandelen is mijn passie, en gelukkig ook een beetje van mijn vrouw. Ik wandel zo'n 2.000 km per jaar, en ben daarmee een van de fanatiekste leden van de Wandelclub Sint-Pieters-Leeuw. Voor hen ontwerp ik heel wat wandelingen, waaronder onze jaarlijkse *Lewe Tocht*.’

BRABANTSE TREKPAARDEN

Sinds vorig jaar tekent hij ook wandelparcoursen uit voor het Gordelfestival. ‘De organisatoren willen de mooie plekken in onze streek extra belichten. Ze namen contact op met de Vlaamse Wandelfederatie, die naar onze club doorverwees. Zo zijn ze bij mij beland.’ De wandeling die Rimez vorig jaar voor het Gordelfestival in elkaar stak, was een succes. Ook dit jaar is hij gevraagd om een wandeling te ontwerpen. ‘Het is de bedoeling

dat ik één van de grote thema's – het Brabants trekpaard – in de wandeling verwerk. Het parcours vertrekt aan het Provinciedomein in Huizingen, gaat verder via het Lambieckentrum en de Herisemmolen in Alseberg, waar een zevental Brabantse trekpaarden zullen staan te grazen, en eindigt aan de Boesdaalhoeve in Sint-Genesius-Rode.’

Rimez tekent wandelparcoursen uit voor het Gordelfestival.

Het lijkt allemaal eenvoudig, maar Rimez weet beter. ‘Zo'n wandeling ontwerpen, is een werk van lange adem. Met het eerste ontwerp – het uittekenen en lezen van de kaarten – ben je toch al snel drie uur bezig. Dan werk ik de wandellussen één voor één uit. Nadien zet ik alles definitief op papier. Het laatste onderdeel van het ontwerp is de testfase. Dan stap ik alle lussen zelf af. Dat duurt opnieuw een paar uur. In één wandeling kruipt dus enkele dagen werk.’

ZELF UITPROBEREN

Net zoals een goede kok zijn eten voorproeft, test een goede parcoursbouwer vooraf zijn wandeling uit. Voor Rimez is dat een kleintje, want als rasechte wandelaar is elk excuus goed om de stap schoenen aan te trekken. ‘Ik doe een uitgebreide test van de wandeling waarop ik notities neem. Zo gebeurt het wel eens dat een signalisatiepaaltje door een boer in de gracht is gereden of dat er een wegje niet goed te vinden is. Dan zorg ik voor de nodige aanpassingen.’ Parcourswijzigingen heeft Rimez niet altijd zelf in de hand. ‘Als ik een wandeling uitteken voor het Gordelfestival kunnen er door de organisatie nog last-minute wijzigingen aangebracht worden, bijvoorbeeld omdat de politie het om één of andere reden niet ziet zitten dat op een bepaalde plek wandelaars passeren. Natuurlijk moet er ook voor gezorgd worden dat de wandelaars op de dag van het Gordelfestival niet in de weg lopen van de fietstocht of de paardentocht.’

ONDERHOUD

Als meesterwandelaar is Rimez ook persoonlijk verantwoordelijk voor de staat van een aantal wandelpaden in Vlaams-Brabant. ‘De provincie werkt met een systeem van peters en meters, die de toestand van de wandelpaden in de gaten houden. Zo heb ik een aantal voetwegen toegekend gekregen, die ik als peter twee à drie keer per jaar moet afstappen. Als er paaltjes zijn verdwenen of niet goed zichtbaar zijn, vernielingen zijn

NATUURLIJK

Koekoek

Af en toe krijg ik de vraag of er nog veel koekoeken zijn in de Rand. Het antwoord is genuanceerd. In de grotere natuurgebieden van onze regio zijn ze zeker elk jaar aanwezig; daarbuiten is het redelijk stil. Deze bijzondere vogel, die zijn ei wel degelijk in het nest van andere vogels legt, is bij ons een zomergast. De winter brengt hij door in Afrika en hij keert omstreeks eind april terug naar onze contreien, zijn *broedgebied*.

Deze al bij al grote vogel, die nog het meest op een torenvalk lijkt, komt nergens veelvuldig voor. Met zijn onmiskenbare roep bakent het mannetje een territorium af, waar in principe geen soortgenoten worden geduld. Bovendien verkiest de schuwe soort een groot en gevarieerd, liefst kleinschalig landschap dat je in onze dichtbevolkte regio niet zoveel meer vindt. Vandaar dat het meer een dier is van het echte buitengebied; daar hoor je nog regelmatig zijn roep. Toch zijn de

gebeurd, of als er wildgroei is, dan signaleer ik dat en zorgt de provincie ervoor dat dat opgelost wordt. Als er bijvoorbeeld struikgewas over een signalisatiebord is gegroeid, geef ik dat aan en sturen zij iemand om te snoeien. Dat systeem werkt heel efficiënt.' En zo zorgt Rimez ervoor dat jij straks op jouw zomerwandeling niet voor onaangename verrassingen komt te staan.

i Gordelfestival, heel de zomer lang, topdag op zondag 6 september, www.gordelfestival.be

EN 'THESE BOOTS ARE MADE FOR WALKING'

Robert Rimez from Sint-Pieters-Leeuw is a man with a passionate interest. As a result of 2,000 kilometres of hiking within the space of one year, he knows the area like the back of his hand. Something that comes in handy when he is mapping out walking routes for the Sint-Pieters-Leeuw hiking club and the Gordel Festival. The walk he is creating for this year's Gordel Festival pays a tribute to the Brabant carthorse. It all seems so very simple but Rimez knows better. 'Designing this kind of walk is a lengthy process. It easily takes three hours to do the first draft: tracing out and reading maps. I then develop the walking routes one by one. The next thing is to put everything definitively down on paper and set off on the walk myself. Another couple of hours passes by. One walk therefore involves a few days work.'

aantallen de jongste decennia wat vermindert. Dat komt vooral omdat kwaliteit van het landschap achteruitgaat, zowel bij ons als in de wintergebieden. De verstedelijking ruikt overal op, het landgebruik intensificeert zinderogen en de trekroutes blijven een gevaarlijk parkoers met hindernissen als uitputting vanwege, te weinig voedsel en, zeker niet te vergeten, de jacht.

In heel wat zuidere landen sneuvelen vogels door de ongebreidelde plezierjacht die

omwille van traditie mag blijven voortduren. Het schrijnendste voorbeeld blijft Malta, waar men zich in april jongstleden in een referendum uitsprak voor het behoud van de zo dodelijke en nutteloze lentejacht. Het leven is dus niet gemakkelijk voor de koekoek, maar al bij al trekt hij nog redelijk goed zijn plan om te overleven. Dat hij de broedzorg aan kleine zangvogels overlaat, is een slimme handigheid. Ook in zijn voedselkeuze heeft hij het goed voor mekaar. Zijn stapel-

voedsel bestaat uit allerlei soorten rupsen, met een voorkeur voor de harigste soorten. Zo neemt men aan dat hij zowat de enige vogel is die eikenprocessierupsen eet, en dat wil wat zeggen. Weinig vogels voelen zich daartoe aangetrokken omwille van de vervelende brandharen en de mens bestrijdt deze nachtvlindersoort met de grove middelen. Daar is de koekoek dus een welkome bondgenoot, al is dat slechts weinig geweten.

TEKST Herman Dierickx

Lang niet alle mensen die in de kringwinkel actief zijn, zullen of kunnen later een job vinden op de gewone arbeidsmarkt.

2 | Sociale economie

Niet meer de

De inzameling en verkoop van herbruikbare elektrotoestellen, meubels, kleding, huisraad en boeken neemt toe. Onder-tussen heeft Televil vijf kringwinkels in de Rand. De gloednieuwe kringwinkel in Dilbeek bevestigt het groeiende succes.

TEKST Gerard Hautekeur • FOTO Filip Claessens

De consumenten en het milieu varen er wel bij. Bovendien creëren kringwinkels sociale tewerkstelling. 'In de vorige vestiging in de Spanjebergstraat zat de kringwinkel te krap. De nieuwe winkel in de Ijsbergstraat oogt modern, is ruim en overzichtelijk ingericht. Er is parkeerplaats en de winkel is makkelijk bereikbaar met het openbaar vervoer', benadrukt Ingrid De Roo, de communicatiemedewerkster van Televil. Ze draait al twintig jaar mee en kent de ontwikkeling van de organisatie als geen ander. Ze wijst op de hogere omzet en het stijgend aantal bezoekers. 'Bij de start eind jaren 80 werd de kringwinkel beschouwd als *de winkel voor de arme mensen*. Dit beeld is volledig achterhaald. Tegenwoordig komt iedereen naar de kringwinkel: jong, oud, autochtoon, allochtoon. Opa en oma's, die bijvoorbeeld een paar dagen per week voor de kleinkinderen zorgen, kopen hier een bedje, een park, een eet-stoel. Leerkrachten in het kleuter- en het lager onderwijs komen naar de kringwinkel voor knutselmateriaal of voor de inrichting van hun klas.'

GROEIENDE OMZET

De eerste kringwinkel in Dilbeek begon in 1998. Naast Dilbeek zijn er nog vier andere winkels in de brede Rand: Vilvoorde, Sint-Pieters-Leeuw, Halle en Opwijk. Iedere vesti-

DE NICHT MEHR DAS GESCHÄFT DER ARMEN LEUTE

Einsammlung und Verkauf von weiterverwertbaren Elektrogeräten, Möbeln, Kleidern, Hausratsgegenständen und Büchern nehmen zu. Inzwischen betreibt Televil fünf Kringwinkel in de Rand. Der nagelneue Kringwinkel in Dilbeek bestätigt den zunehmenden Erfolg. De Televil Kringwinkels sind auch sozialwirtschaftliche Betriebe, die Arbeitsplätze für Menschen schaffen, die auf dem herkömmlichen Arbeitsmarkt nicht zu vermitteln sind. Ziel ist dabei, dass die Arbeitnehmer Erfahrung sammeln und danach an

den herkömmlichen Arbeitsmarkt weitervermittelt werden können. Nadine Vindelincx aus Schepdaal ist beim Kringwinkel in Dilbeek seit den Anfängen vor siebzehn Jahren dabei. Sie konnte sich zur Assistentin des Geschäftsführers hocharbeiten. Kommunikationsmitarbeiterin Ingrid De Roo sagt, dass die Situation von Arbeitssuchenden überaus unterschiedlich ist. Bei weitem nicht alle Leute, die im Kringwinkel tätig sind, werden oder können später einen Job am herkömmlichen Arbeitsmarkt finden.

de winkel van arme mensen

ging werkt samen met het gemeentebestuur. De Roo is opgetogen over de samenwerking met het gemeentebestuur en het OCMW van Dilbeek. 'Het is een schoolvoorbeeld van een lokaal bestuur dat inzet op milieubehoud, het accent legt op afvalpreventie, hergebruik en recyclage van ingezamelde goederen.'

Tevelil zamelde afgelopen jaar meer dan 4 miljoen kg herbruikbare goederen in bij particulieren en bedrijven. De Roo wijst erop dat Tevelil almaar meer goederen ophaalt bij bedrijven die hun kantoren vernieuwen. Tevelil, die het tweedehands kantoormeubilair gratis ophaalt, biedt de bedrijven een praktische en goedkope oplossing. Voor hen is het een middel om hun doelstelling van maatschappelijk verantwoord ondernemen concreet vorm te geven. De zaken die in de winkel zijn uitgesteld, staan op rekken die werden gerecycleerd. 'In ons kantoor staan bureaus en ander meubilair dat gratis is opgehaald bij bedrijven.'

INBOEDELSERVICE

'Maar de meeste zaken die in de kringwinkel worden verkocht, komen van particulieren. Veel mensen brengen de goederen zelf of ze bellen ons op om ze op te halen. Tevelil haalt niet om het even wat op. 'Elektrotoestellen en fietsen aanvaarden we altijd omdat we over eigen ateliers beschikken om ze te herstellen of onderdelen te recupereren. Met de resterende onbruikbare elektro kunnen we terecht bij Recupel. Andere goederen halen we alleen op als ze herbruikbaar zijn en waarvan we inschatten dat we ze nog kunnen verkopen. Tevelil nam recent enkele vernieuwende initiatieven om meer herbruikbare goederen in te zamelen. Nieuw is de *inboedel-service* bij een overlijden. Een medewerker van Tevelil maakt een inventaris van de inboedel en stelt een gedetailleerde prijsopofferte op om met een team van medewerkers de goederen te demonteren, in te pakken en zo nodig de hele woonst te ontruimen.'

BEST-ZAKKEN

'Sinds kort pakken we in Zemst en Londerzeel uit met een proefproject. We delen de zogenaamde BEST-zakken uit waarin particulieren boeken, elektrospullen, speelgoed en textiel kunnen deponeren. Bij de organisatie van dit proefproject hebben we samengewerkt met de beschutte werkplaats om de BEST-zakken huis-aan-huis te verdelen.'

'De helft van de ingezamelde goederen verkopen we in onze kringwinkels. Wat we te veel hebben, proberen we een bestemming te geven in jeugdhuizen, scholen en verenigingen. Niets wordt weggegooid. Zo wordt 45% van de niet-verkochte goederen gerecycleerd; slechts 5% is afval en wordt naar het containerpark gebracht. Bij de verkoop van elektrotoestellen bieden we één jaar garantie. Voor die toestellen hebben we een ecoscore met sterrenstelsysteem ingevoerd zodat de klant kan oordelen hoeveel het toestel verbruikt en hoe ecologisch het is.'

'Op het vlak van hergebruik en recyclage van goederen heeft de kringwinkel de milieudoelstelling gehaald. Bovendien kan de klant de goederen aanschaffen aan een voordelige prijs zodat ze ook voor mensen met een laag inkomen betaalbaar zijn.'

SOCIALE TEWERKSTELLING

De Tevelil kringwinkels zijn ook sociale economiebedrijven die werkgelegenheid scheppen voor mensen die op de gewone arbeidsmarkt niet aan de bak komen. De kringwinkels zijn erkend als sociale werkplaatsen die aangepaste tewerkstelling en begeleiding biedt. De werknemers krijgen een contract van onbepaalde duur, maaltijdcheques en een hospitalisatieverzekering. De bedoeling is dat werknemers werkervaring opdoen en nadien doorstromen naar de gewone arbeidsmarkt.

In de kringwinkel van Dilbeek spreken we met Nadine Vindelinckx. Ze woont in Schepdaal en was erbij vanaf de start van de kring-

winkel in Dilbeek zeventien jaar geleden. Via het OCMW kon ze er aan de slag. Als alleenstaande moeder van drie kinderen werkte ze vele jaren halftijds. De afgelopen twee jaar schakelde ze over op voltijds en volgde ze een bijkomende opleiding. Ze kon doorgroeien tot assistente van de winkelverantwoordelijke. 'Nu maakt ik mee de planning en de werkverdeling en spring ik in waar het kan. Het is een bekroning van mijn jarenlange inzet.' Ze blikt tevreden terug op haar loopbaan en is bijzonder trots op haar promotie.

MAATWERKDECREET

Met het nieuw goedgekeurde Maatwerkdecreet van de Vlaamse Regering zullen de werknemers in de kringwinkels slechts vijf jaar in dienst kunnen blijven. Nadien moeten ze doorstromen naar de gewone arbeidsmarkt. De Roo stelt dat de situatie van werkzoekenden erg verschilt. Lang niet alle mensen die in de kringwinkel actief zijn, zullen of kunnen later een job vinden op de gewone arbeidsmarkt.

Christophe Morjau liep na een zwaar arbeidsongeval een ernstige handicap op aan het been en de rug. Fysisch wordt zijn situatie er niet beter op. Hij kon terecht in de kringwinkel binnen het systeem van arbeidszorg. Hij ontvangt geen loon. In afwachting van een erkenning binnen de ziekte- en invaliditeitsverzekering krijgt hij een werkloosheidsuitkering. Morjau is bijzonder gelukkig met de nieuwe kringwinkel, vooral omdat hij meer ruimte heeft voor zijn afdeling boeken. 'Ik ben een boekenfanaat; literatuur is heilig. Ik weet wat er leeft in de boekenwereld, wat de hypes zijn en welke boeken of stripverhalen bij de bezoekers in de smaak vallen. Bij de inrichting van de boekenhoek houd ik daar rekening mee.' De verantwoordelijke van de kringwinkel raadt hem aan het wat kalmer aan te doen, maar hij doet deze job doodgraag. 'Ik leef voor mijn werk. Ik wil dat onze klanten hun gading vinden en vooral dat ze als tevreden klanten terugkeren.'

OOG VOOR DE RAND

'250 ha reconversiegebied in Vilvoorde en Machelen. De oude, grootschalige en vervuillende industrie is er grotendeels verdwenen. Braakliggende terreinen en leegstaande gebouwen domineren het landschap. Deze plaats, net achter de viaduct van Vilvoorde, is voorzien voor Uplace, het controversiële winkel- en ontspanningsproject.'

Jan Locus werkt als freelance fotograaf. Zijn reeks over Mongolië resulteerde in het boek *Mongolia* (2005). Eerder publiceerde hij *De bewegende stad* (1997). Het fotoboek *Devoted* (2012) is het resultaat van vijftien jaar fotograferen van de vele gezichten van het christendom.

www.janlocus.com

Een schatkamer aan culturen

Drie jaar geleden kwamen Shari Cupido en haar man Byron Small vanuit Zuid-Afrika naar Tervuren. Was het liefde op het eerste zicht?

TEKST Nathalie Dirix • FOTO Filip Claessens

Ze wonen niet ver van het park en het bos, dat ze ondertussen op hun duimpje kennen. Elke dag trekken ze er met hun twee honden naartoe. Dat compenseert een beetje het gemis aan de uitgestrekte natuur van Zuid-Afrika.

ZWEMMEN MET PINGUÏNS

Cupido en Small houden van hun thuisland, vooral van de natuurlijke schoonheid en de diversiteit. De indrukwekkende wijngaarden langs de bergflanken, Kaapstad: het punt waar de Indische en Atlantische Oceaan elkaar kruisen, de prachtige bloementuinen, de zee waar je met pinguïns kan zwemmen,... Als je zoveel ongerepte schoonheid gewoon bent, hoe ervaar je dan een dichtbevolkt België? 'We kwamen hier midden in de winter aan. Het grijze, koude weer was een grote aanpassing. Onze twee huskies zagen dat anders. Het Belgische klimaat beviel hen. Eindelijk sneeuw! De koude temperatuur maakte dat we geneigd waren om binnen te blijven, maar het verlangen om deel uit te maken van deze samenleving bleek uit-

eindelijk groter. Het was een belangrijk keerpunt, waardoor we veel sociale contacten hebben opgebouwd. Sommige mensen zijn echte vrienden geworden, die we zullen missen wanneer we eind dit jaar naar Zuid-Afrika terugkeren', zegt Cupido, wiens diplomatieke opdracht in België in december tot een einde komt.

HET PERFECTE LAND BESTAAT NIET

Nu ze hier meer dan drie jaar verblijven, zijn ze goed geplaatst om het leven in België met dat in Zuid-Afrika te vergelijken. 'Het klinkt misschien raar, maar onze wegen liggen er beter bij. Ook het Zuid-Afrikaanse online banking systeem staat verder', zegt Small. 'Ik zie vooral heel wat positieve zaken in België. Het openbaar vervoer is beter georganiseerd. Een ander punt dat jullie goed onder controle hebben, is de veiligheid. Wat België ook aantrekkelijk maakt, is de centrale ligging, een luxe voor mensen die van reizen houden. En laten we de clichés niet vergeten: jullie frietjes van de frietuur en abdijbieren zijn absolute klasse! Wanneer je alle pro's en con's van beide landen op

GROOTSTE GEMIS

De Zuid-Afrikaanse keuken.

MOOIESTE HERINNERING

Met de welpen spelen in The Lion Park.

MOOIESTE PLEK IN ZUID-AFRIKA

God's Window in Mpumalanga.

een rijtje zet, dan kom je tot de conclusie dat elk land zijn plus- en minpunten heeft. Het perfecte land bestaat niet, toch?', zegt Cupido.

VERDRAAGZAAMHEID

Buitenlanders die zich in België vestigen, zeggen vaak dat het niet evident is om contacten te leggen. Klopt dat? 'Wat mij in het begin opviel, was dat mijn spontane begroetingen onbeantwoord bleven. Kwam het door mijn Zuid-Afrikaans accent? Of was het een Belgische gedragscode die ik niet kende? Gelukkig merkte ik in mijn voetbalploeg dat hier de contacten tussen mensen ook warm en hartelijk kunnen verlopen', zegt Small.

'Die verschillen in omgangsvormen hebben mij doen inzien dat anders niet per se slechter is. Er bestaat niet zoiets als een juiste code. Mensen overal in de wereld hebben – vaak vanuit traditie – hun eigen manier van omgaan met de anderen. Belangrijk is dat je dat weet en er op een verdraagzame manier mee omgaat. Als je dat doet, dan kijk je met een andere bril en zie je een land dat het hart van Europa vormt, een schatkamer aan allerlei culturen heeft, waar je op goede radiostations kan afstemmen en waar je toprestaurants aantreft waar je met twee huskies welkom bent. En ja het weer, dat zit inderdaad niet altijd mee. Maar een grijze, koude dag kan ook een gelegenheid zijn om een nieuw recept van een lekkere soep uit te proberen.'

FR UN TRÉSOR DE CULTURES

Shari Cupido et son époux Byron Small ont quitté l'Afrique du Sud il y a trois ans pour venir s'établir à Tervuren. Ils n'habitent pas loin du parc et du bois. Ils s'y rendent tous les jours avec leurs deux chiens. Cela compense un peu le manque de vastes étendues naturelles en Afrique du Sud. 'La différence dans les contacts nous a fait comprendre qu'en soi, ce n'est pas plus mauvais que les choses soient différentes. Dans le monde, les gens ont leur propre manière de se comporter avec les autres – c'est souvent une question de tradition. Il est important de le savoir et de se comporter de manière tolérante. En faisant cela, on constate qu'un pays qui est le cœur de l'Europe possède un véritable trésor de cultures, qu'il propose d'excellentes chaînes de radio et des restaurants de première classe où nos deux huskies sont les bienvenus. Il est vrai que la météo n'est pas toujours idéale. Mais une journée grise et froide peut être une opportunité pour tester la nouvelle recette d'un excellent potage.'